ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ἐτησία
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἑλλάδος . . δρ. 7
Ἐξωτερ. . . φρ. 7

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Ὁ πληρώνων συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῇ ἔντυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΠΗΣ
—ὁδ. Βορέου 13.—

Ἔτος Γ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1896. Ἀριθ. 4.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ θρίαμβος τῆς φύσεως.—Αἱ ἰδέαι τοῦ Μπερτελὼ περὶ τοῦ μέλλοντος.—Περὶ τῆς φυματιώσεως ἐν Κίνᾳ.—Τὰ ἔθιμα τῆς Ἀγγλικῆς βουλῆς.—Τὰ Ρωσσικὰ κάτεργα ἐν Ἀμούρ.—Τί ὑποφέρει εἰς δημοσιογράφος ἰδεολόγος ἀφιλοκερδῶς θέλων νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του διὰ τοῦ τύπου.—Ὁ ὁλλανδὸς συγγραφεὺς Ι. Κρέμερ καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ.—Οὐδὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον (συνέχεια καὶ τέλος).—Πρακτικαὶ συμβουλαὶ ὑγιεινῆς (συνέχεια).—Ἀνασκαφαὶ ἐν Αἰγύπτῳ.—Εἰς τὴν σαρακοστὴν (ποίημα).—Διατὶ ἡ προμήτωρ ἡμῶν Εὔα δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὑπηρετρίας.—Ποικίλα.—Σχολαὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν νοσοκόμων.—Σύνδεσμοι τῶν χωρικῶν ἐν Γερμανίᾳ.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ὑπὸ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἀνέγνωμεν ἐν τῷ ἀγγλικῷ περιοδικῷ «Popular Science Monthly» ἓν ἀξιοπερίεργον ἄρθρον τὸ ὁποῖον ἐν μεταφράσει καὶ συντομίᾳ ἐκθέτωμεν ὧδε:

Ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκεται ἐν ἀκαταπαύστῳ πάλῃ πρὸς τὴν φύσιν. Ἐν τῷ συγκερασμένῳ κλίματι οὗτος κατώρθωσε νὰ ὑποτάξῃ τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς τροπικοῖς, εὐθὺς ὡς ἐξασθενίσῃ ἡ πάλη καὶ ὁ ἄνθρωπος παύσῃ φέρων τὴν πανοπλίαν κατὰ τῆς φύσεως, αὕτη βαθμηδὸν εἰσέρχεται εἰς τὰ δικαιώματά της καὶ ταχέως ἐξαφανίζει ἅπαντα τὰ ἴχνη τῆς πρώην κυριαρχίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ μνημονευθέντος ἄρθρου Δζέμς Ροδουέη ἐπιβεβαιεῖ ταύτην του τὴν θέσιν διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἐκ τοῦ πρακτικοῦ βίου τῶν ἀποίκων τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν ἐγχωρίων Ἰνδῶν. Ἐν ταῖς ἀπεράντοις δάσεσι τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς, λέγει ὁ ῥηθεὶς συγγραφεύς, δὲν θὰ εὕρητε οὐδὲ ἴχνη τῶν ἰνδικῶν φυλῶν, αἵτινες πρὸ ἑνὸς αἰῶνος κατῴκουν ἐν αὐτοῖς. Ἐν τούτοις οἱ ἀρχαῖοι περιηγηταὶ ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ Ὀρινόκου ἕως εἰς τὴν Ἀμαζόνκαν ὄχθην ἦν ποτε πυκνότατα κατοικημένη. Ὁ ἰσχυρώτατος Καρὴμπ ἐφύλαττε ταύτην τὴν ὄχθην ἐκ τῆς ἱσπανικῆς ἐπιδρομῆς, ἐκεῖ δὲ ἔνθα τὴν σήμερον ἐπὶ ἑκατὸ μίλια ἐκτείνεται παρθενικὸν δάσος καὶ ἐπικρατεῖ ἀπροσπέλαστος ἀγριότης, ὑπῆρχον ποτε ἀκμάζουσαι κῶμαι τῶν Ἰνδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὴν σήμερον οὐδὲ ἐλάχιστα ἴχνη διεσώθησαν. Τὸ πᾶν ἐλειάνθη, τὸ πᾶν ἐξηφανίσθη ὑπὸ τῆς θριαμβευούσης φύσεως. Ἐκεῖ δὲ ὅπου ἔμεινον ἰνδικαὶ κῶμαι, αὗται ἀποτελοῦσιν ὥς τι ὅλον μετὰ τῆς περικυκλούσης αὐτὰς φύσεως τοῦ παρθενικοῦ δάσους. Αἱ ἰνδικαὶ καλύβαι, ἐστεγασμέναι διὰ κλάδων φοινίκων-εἶνε ἀπαρατήρητοι ἐντὸς τῆς πολυτελοῦς τροπικῆς βλαστήσεως· οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῶν συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν φύσιν τῶν τροπικῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπέταξαν αὐτήν. Οἱ καλλιεργηταὶ (Plantarat) καὶ οἱ ἄποικοι ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις, ἔννοεῖται, δὲν δύνανται νὰ διάγωσι τοιοῦτον βίον ὡς οἱ Ἰνδοί, ἕνεκα δὲ τούτου ἀναγκάζονται ἕκαστον τεμάχιον γῆς νὰ κατακτῶσι διὰ πολλοῦ κόπου. Ἡ πάλη οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν διακόπτεται. Ὅταν δὲ αὕτη καταπαύσῃ, ἢ ὅταν ὁ ἄποικος ἐγκαταλείψῃ τὴν καλλιέργειαν (plantation) καὶ μετοικήσῃ εἰς ἄλλον τόπον,—ἡ τροπικὴ φύσις ἀμέσως τὸ πᾶν κυριεύει καὶ ταχέως πᾶν ἴχνος καλλιεργείας ἐκλείπει, ἐν δὲ τῷ τόπῳ τῶν πρώην καλλιεργειῶν (planlation) ἐκ νέου βλαστάνει παρθενικὸν δάσος ὡς νὰ μὴ ἐνήργησέ ποτε ἐνταῦθα ἡ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου. Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Δεμεράρα ἐντὸς κύκλου

ἔχοντος διάμετρον ἑκατὸν μιλίων, οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρχον πλούσιαι πλαντάσιαι· οἱ ἰδιοκτῆται ἐγκατέλειπον αὐτάς, τώρα δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὑψοῦται πυκνὸν δάσος, μόνον δὲ ἐν μιᾷ γωνίᾳ αὐτοῦ καλύβαι τινὲς τῶν Νέγρων δεικνύουσιν ὅτι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν ἀκόμη ἐνταῦθα. Ἀλλ' οἱ Νέγροι ὡς καὶ οἱ Ἰνδοὶ δὲν παλαίουσι πρὸς τὴν φύσιν καὶ δὲν τείνουσι νὰ ὑποτάξωσιν αὐτὴν, ἀλλὰ συμμορφοῦνται πρὸς αὐτὴν ἀποτελοῦντες ὥς τι μέρος τῶν μεγάλων αὐτῆς κτήσεων.

Ὁ ῥηθεὶς συγγραφεὺς διηγεῖται ὅτι μίαν φορὰν ἔτυχε νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔνθα πρότερον ὑπῆρχον τελειόταται πλαντάσιαι μετὰ τῶν ἐπαύλεων, τῶν ἀλευρομύλων κτλ. μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν λενειῶν. Ὅλος οὗτος ὁ τόπος ἐβλάστησεν ἐντὸς τοῦ ὀλίγου τούτου χρονικοῦ διαστήματος τοιούτους πυκνοὺς θάμνους, ὥστε ἐδέησε τῆς συνεργασίας τῶν σκαπανέων ὅπως ἀνοίξωσι δίοδον. Μετὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσαν ἐπὶ τέλους νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἔνθα ἔπρεπε νὰ κεῖται ὁ ἐγκαταλειφθεὶς οἶκος τοῦ plantator.

Πρὸ ἑνὸς ἔτους ὁ τόπος οὗτος ἦν ἐξαίρετα καθαρισμένη πλατεία μετὰ κήπου ἐξ ὀπωροφόρων δένδρων. Τώρα δὲ ἐνταῦθα ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ κατὰ μέγα βαθμὸν ἀξιοσημείωτον θέαμα. Ἐκ τοῦ παρθενικοῦ δάσους τοῦ ὑψωμένου ὡς σκιερὸν τεῖχος παρὰ τὰ ἄκρα τῆς πλατείας ἐξετείνετο πρὸς αὐτὴν πυκνὸν δίκτυον ἑρπόντων φυτῶν. Ταῦτα τὰ φυτὰ ὡς νὰ εἶχον ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῆς πλατείας ἐκ πάντων τῶν μερῶν. Τινὰ αὐτῶν αἰωρούμενα ἐκ τῶν ὑψηλῶν δένδρων τοῦ δάσους ἐξέτεινον εἰς τὰ ἐμπρὸς τοὺς μακροὺς εὐκάμπτους κλόνους των τοὺς ἐξελισσομένους ὡς ὄφεις, οἵτινες εἶχον ἐναερίους ῥίζας ἐν τοῖς μέρεσι τῆς προσηλώσεως τῶν ἁρμῶν των. Θὰ ἐξελάμβανέ τις τούτους τοὺς κλάδους ὡς γιγαντιαίους δακτύλους, οἵτινες ἐπειρῶντο νὰ καταλάβωσιν ὅλον τὸ καθαρισθὲν ἔδαφος. Ματαίως ἐζήτουν ὀπώρας ἐν τῷ κήπῳ ἔνθα πρότερον ὑπῆρχον ἐν τοσαύτῃ ἀφθονίᾳ. Αἱ πορτοκαλέαι πανταχόθεν περιβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν ἑρπόντων φυτῶν βραδέως ἐξηραίνοντο ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ἐνῷ εἰς τὰ πέριξ ἀνεπτύσσετο πλουσίως νέα βλάστησις εἰς λογαριασμὸν τῆς προτέρας ἥτις εἶχε καταλάβει τὰς ξένας κτήσεις. Ἅπαντα ταῦτα τὰ δένδρα τὰ φυτευθέντα ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ ἦσαν ξένα τούτων τῶν τόπων, οἱονεὶ ἅρπαγες, οἵτινες ἔπρεπε νὰ καταστραφῶσιν εὐθὺς ὡς ἡ φιλόπονος χεὶρ τοῦ καλλιεργητοῦ παύσει προφυλάττουσα αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ παρθενικοῦ δάσους. Ἐνόσῳ ὁ ἄνθρωπος προεφύλαττεν αὐτὰ καὶ κατέστρεφε τοὺς ἐχθρούς των, ταῦτα ἀνεπτύσσοντο, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐγκατέλειπεν αὐτὰ, ταῦτα ὑπέκυψαν εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς περικυκλούσης φύσεως. Ἐν τῷ ἐγκαταλειφθέντι οἴκῳ ἐπίσης λίαν ἐναργῶς παρετηρεῖτο ἡ καταστρεπτικὴ ἐργασία τῆς τροπικῆς φύσεως, ἥτις ἔτεινε νὰ ἐξοντώσῃ ἅπαντας τοὺς ἀκαλέστους ξένους. Οἱ τοῖχοι τῆς οἰκίας εἶχον ἤδη καλυφθῇ ὑπὸ πυκνοῦ στρώματος τῶν ἑρπόντων φυτῶν Ἐν ἑκάστῃ χαραμάδᾳ, ἐν ἑκάστῃ ὀπῇ μεταξὺ τῶν πλίνθων εἰσέδυσαν ἐναέριοι ῥίζαι. Ἐντὸς τῆς οἰκίας αἱ ῥίζαι αὗται ἀνοίξασαι ἐλευθέραν δίοδον διὰ τῶν χαραμάδων τῆς στέγης ᾐωροῦντο ὡς σταλακτῖται καὶ ἐπλήρουν ὅλον τὸ ἐλεύθερον διάστημα διὰ τῶν παραφυάδων των ἐκτεινομένων εἰς ὅλα τὰ μέρη ἕως οὗ φθάσωσι διὰ τῶν ῥωγμῶν τοῦ δαπέδου τὸ κάτω κείμενον ἔδαφος. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοιουτοτρόπως καταστρέφεται ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῶν μερῶν τοῦ οἴκου· οἱ θερμῖται θὰ συμπληρώσωσι τὸ ὑπὸ τῆς βλαστήσεως ἐναρξάμενον ἔργον, ἡ δὲ οἰκία ἀφοῦ ἀποσυντεθῇ εἰς τμήματα ταχέως θὰ ἐξαφανισθῇ ὑπὸ τὸ στρῶμα τῆς πυκνῆς τροπικῆς βλαστήσεως. Μετά τινα ἔτη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἔνθα ἠγείρετο ὁ οἶκος θὰ συρίττει τὸ πυκνὸν τροπικὸν δάσος θριαμβεύων ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου, μόνον δὲ ὁ λίαν ἔμπειρος ὀφθαλμὸς θὰ δύνηται νὰ διακρίνῃ τὰ ἴχνη ταύτης τῆς ἐργασίας.

Τοιαύτη εἶνε ἡ τύχη ἁπασῶν τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κτήσεων ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις. Ἡ φύσις ἐν τοῖς τροπικοῖς λίαν ἐνεργῶς σπουδάζει νὰ ἐξοντώσῃ τὰ ἴχνη τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Ἕνεκα δὲ τούτου εἶνε δύσκολον νὰ ἐξεύρῃ ταῦτα τὰ ἴχνη ἐν τῷ δάσει τῶν τροπικῶν. Περὶ τοῦ ὅτι ἐντὸς τούτου τοῦ πυκνοῦ δάσους ἔζων ποτὲ ἄνθρωποι μαρτυροῦσιν ἐνίοτε οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους λίθινοι πελέκεις, τοιαῦτα ἐργαλεῖα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν τῆς φύσεως. Ἅπαντα δὲ τὰ ἄλλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ ἅπασαι αἱ οἰκοδομαὶ ἀνεπιστρεπτεὶ καταστρέφονται εὐθὺς ὡς ἐγκαταλειφθῶσιν εἰς τὴν τύχην των. Ἐν τῇ εἰς τοὺς Ἄγγλους ἀνηκούσῃ Γοιάνῃ, λόγου χάριν, ὑπῆρχον δύο φρούρια κατεσκευασμένα ἐξ ὀπτῶν πλίνθων. Τὸ ἓν φρούριον ἐγκατελείφθη κατὰ τὸ 1740, τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τὸ 1812. Τὸ πρῶτον ἤδη ἐξηφανίσθη σχεδὸν ὑπὸ τὸ πυκνὸν στρῶμα τῆς βλαστήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον κατέστη ἀπρόσβλητον, διότι ἤδη τὸ παρθενικὸν δάσος ἔπνιξεν αὐτὸ ἐν ταῖς ἰσχυραῖς του ἀγκάλαις. Τοιαύτη τύχη κατέλαβε τὸ κατὰ τὸ 1810 ἐγκαταλειφθὲν νεκροταφεῖον ἐν Δζορτζτόουν.

Οὐδεὶς τάφος φαίνεται ὑποκάτωθεν τῶν πυκνῶν χόρτων, οὐδὲν μνημεῖον διέμεινεν ἀκέραιον, τὸ πᾶν κατεστράφη καὶ ἐξοντώθη ὑπὸ τῶν ῥιζῶν τῶν ἑρπόντων καὶ ἄλλων φυτῶν. Ἡ πάλη τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς φύσεως δὲν καταπαύει καθ' ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ φύσις εἰσέρχεται εἰς τὰ δικαιώματά της καὶ θριαμβεύει.

ΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΜΠΕΡΤΕΛΩ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

Ὑπὸ ποῖον εἶδος παρίσταται τὸ μέλλον τῆς γηΐνου σφαίρας ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν διαφόρων εὐφαντάστων ἀνδρῶν, πολλάκις ἐγένετο θέμα τῆς δημοσιογραφίας. Ἀλλ' ἔτι περιεργότεραι εἶνε αἱ περὶ του μέλλοντος ἰδέαι ἑνὸς μεγάλου ἐπιστήμονος, ὅστις ἤνοιξεν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ νέας ὁδοὺς καὶ διὰ τούτων συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ βίου τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἐπελευσομένων γενεῶν. Ὁ περιφανὴς Γάλλος χημικὸς Μπερτελὼ εἶνε εἷς μέγας ἐπιστήμων. Ἐπ' ἐσχάτων οὗτος παρέστησε τὴν εἰκόνα τοῦ μέλλοντος, ἥτις εἶνε περίεργος ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις. Ἡ χημεία, εἶπεν οὗτος ἔν τινι συμποσίῳ, κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας παρήγαγε μεγάλα ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μόνον ἡ ἀρχὴ, ταχέως θὰ λυθῶσι πολλὰ ἀξιοσημείωτα προβλήματα Κατὰ τὰ 2000 ἔτη δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον οὔτε ἀγροτικὴ οἰκονομία, οὔτε γεωργοὶ, διότι ἡ χημεία θὰ καταργήσῃ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους ὡς τὴν σήμερον αὕτη ἐκτελεῖται. Δὲν θὰ ὑπάρχουσιν ἀνθρακωρυχεῖα, ἑπομένως δὲν θὰ συμβαίνωσιν ἀπεργίαι τῶν μεταλλευομένων, διότι τὰ καύσιμα ὑλικὰ θὰ ἀντικαθιστῶνται διὰ φυσικῶν καὶ χημικῶν ἐνεργειῶν. Τὰ τελωνεῖα καὶ οἱ πόλεμοι θὰ καταργηθῶσιν, ἡ ἀεροπορία γινομένη τῇ βοηθείᾳ χημικῶν ὑλικῶν, γενικευομένη θὰ ἀπαγγείλῃ τὴν θανατικὴν καταδίκην εἰς ταῦτα. Τὸ πρόβλημα τῆς βιομηχανίας θὰ σύγκειται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀνεξαντλήτων πηγῶν τῆς δυνάμεως ἥτις θὰ ἀνανεοῦτο διὰ τοῦ ἐλαχίστου κόπου. Μέχρι τοῦδε ὁ ἀτμὸς παρήγετο διὰ τῆς χημικῆς ἐνεργείας τῶν καιομένων γαιανθράκων, ἀλλὰ οὗτοι δυσκόλως ἐξορύσσονται καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς στρώματα αὐτῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐλαττοῦνται. Ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ τεθῇ εἰς χρῆσιν ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου καὶ ἡ θερμότης τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀμφότεραι αἱ πηγαὶ τῆς θερμότητος κατὰ μέγιστον μέτρον. Ἡ ἀνώρυξις φρέατος ἔχοντος βάθος 3000 ἕως 4000 μέτρων εἶνε τελείως δυνατὴ εἰς τοὺς συγχρόνους μηχανικοὺς, ἔτι δὲ περισσότερον εἰς τοὺς μέλλοντας. Ἐνταῦθα θὰ εὑρεθῇ πηγὴ πάσης θερμότητος καὶ πάσης βιομηχανίας· ἐὰν προστεθῇ καὶ ἡ δύναμις τοῦ ὕδατος θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ τεθῶσιν εἰς κίνησιν παντοειδεῖς μηχαναὶ, αὕτη δὲ ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως καὶ ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη δὲν θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ πολύ. Διὰ τῆς γηΐνης θερμότητος θὰ ἐλύοντο πολλὰ χημικὰ προβλήματα ἐν οἷς καὶ τὸ πρόβλημα τῆς χημείας περὶ τῆς παρασκευῆς τῆς τροφῆς διὰ χημικῶν μέσων. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἤδη ἐλύθη κατ' ἀρχήν: ἡ ἕνωσις τοῦ λύπους καὶ τοῦ βουτύρου ἀπὸ πολλοῦ εἶνε γνωστὴ, μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον θὰ γνωσθῇ καὶ τὸ συστατικὸν τῶν στοιχείων τοῦ ἀζώτου. Τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς τῶν τροφῶν εἶνε καθαρῶς χημικόν. Εὐθὺς ὡς εὑρεθῇ ἀναλόγως εὐθηνὴ δύναμις, θὰ ἀρχίσωσι νὰ κατασκευάζωσι θρεπτικὰς οὐσίας διὰ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, διὰ τοῦ ὑδρογόνου καὶ τοῦ ὀξυγόνου ἐκ του ὕδατος καὶ διὰ τοῦ ἀζώτου ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπραττον μέχρι τοῦδε τὰ φυτὰ, ἐν τῷ μέλλοντι θὰ κατασκευάζηται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔτι τελειότερον τῆς φύσεως. Θὰ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς ὅτε ἕκαστος θὰ ἔχῃ ἐν τῷ θυλακίῳ του μέρος τι χημικῶν συστατικῶν διὰ τῶν ὁποίων ἕκαστος θὰ ἱκανοποιῇ τὴν πείναν του, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ γνωρίζῃ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἔτους, τὴν βροχὴν καὶ τὴν ξηρασίαν, τὸ ψῦχος, τὴν χάλαζαν καὶ τὰ ἔντομα. Τότε θὰ συμβῇ τοιαύτη ἀλλοίωσις τῶν πάντων τὴν ὁποίαν τὴν σήμερον οὐδὲ δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν. Θὰ ἐκλείπωσιν οἱ σπειρόμενοι ἀγροὶ, οἱ ἄμπελοι, οἱ λειμῶνες. Ὁ ἄνθρωπος θὰ γίνῃ ἠθικότερος καὶ πρᾳότερος, διότι δὲν θὰ ζῇ διὰ τῆς σφαγῆς καὶ τῆς καταστροφῆς τῶν ζώντων ὄντων. Τότε θὰ παύσῃ ἡ τὴν σήμερον ὑφισταμένη διαφορὰ μεταξὺ τῶν εὐφόρων καὶ τῶν ἀφόρων χωρῶν, ἴσως δὲ αἱ ἔρημοι κατασταθῶσιν εὐχάριστος τόπος πρὸς κατοικίαν τῶν ἀνθρώπων, διότι ἐκεῖ εἶνε ὑγιέστερον τὸ κλίμα ἢ ἐν τῷ ὑγρῷ ἐδάφει καὶ ταῖς ἑλώδεσι πεδιάδαις ἐν ταῖς ὁποίαις τὴν σήμερον εὐδοκιμεῖ ἡ γεωργία. Τότε θὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελείαν ἀκμήν της ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ εὐμάρεια τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἡ γῆ δὲν θὰ παραμορφοῦται πλέον, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῶν γεωμετρικῶν σχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦνται τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν γεωργῶν. Αὕτη θὰ μεταβληθῇ εἰς παράδεισον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ βλαστάνωσι χόρτα καὶ ἄνθη, δάση καὶ θάμνοι

καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔχωσιν ἅπαντα ἐν ἀφθονίᾳ ζῶντες ἐν τῷ χρυσῷ αἰῶνι. Ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ παραδίδηται εἰς τὴν ἀεργίαν καὶ τὴν διαφθοράν. Εἷς ὅρος τῆς εὐδαιμονίας εἶνε ἡ ἐργασία· καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐργάζηται, διότι αὕτη ἡ ἐργασία θὰ ᾖ ἀναγκαία εἰς αὐτόν, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς διανοητικῆς, ἠθικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀναπτύξεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

ΕΝ ΚΙΝᾳ.

Ἅπαντες οἱ Εὐρωπαῖοι ἰατροί, οἵτινες ἐξήσκησαν τὸ ἐπάγγελμά των ἐν Κίνᾳ, ἐπιβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ φυματίωσις, ἥτις προξενεῖ τόσον μεγάλας καταστροφὰς ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κέντροις, σπανίως ἀπαντᾷ μεταξὺ τῶν Κινέζων, οἵτινες ὡς νὰ φαίνωνται ἀπρόσβλητοι ὑπὸ τῆς μάστιγος ταύτης τῆς ἀνθρωπότητος. Τινὲς ἐπιστήμονες ἐξέφρασαν μάλιστα τὴν ὑπόθεσιν ὅτι εἶνε προνόμιον τῆς κιτρίνης φυλῆς τὸ νὰ μὴ προσβάλληται ὑπὸ ταύτης τῆς νόσου. Ὁ Ἐρνέστος Μαρτὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ του, δημοσιευθέντι περὶ τούτου τοῦ ζητήματος ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Revue Scientifique», ἐξηγεῖ τὸ ἀνεπίδεκτον τῆς προσβολῆς ὑπὸ ταύτης τῆς νόσου ἐκ τυχαίων αἰτιῶν. Οὗτος φρονεῖ ὅτι ἐν Κίνᾳ δὲν ὑπάρχει τόσον πολὺς πληθυσμὸς ἐν ταῖς πόλεσιν, ὡς παρατηρεῖ τις τοῦτο ἐν τοῖς μεγάλοις εὐρωπαϊκοῖς κέντροις. Παρ' ὅλην τὴν πολυκοσμίαν ἐν Κίνᾳ, ἥτις ὑπερτερεῖ κατὰ τὸν πληθυσμὸν πολλὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς, ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς οἱ κάτοικοι δὲν εἶνε τόσον πολυάριθμοι ὡς ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Εὐρώπης. Τὸ Πεκῖνον, λόγου χάριν, δὲν ἔχει ἓν ἑκατομμύριον κατοίκων· ἡ δὲ πολυανθρωποτέρα πόλις τῆς Κίνας ἡ Καντόνη ἔχει μόνον 1,600,000 κατοίκ. Ἐκτὸς τούτου ἐν οὐδεμιᾷ κινεζικῇ πόλει δύναταί τις νὰ ἀπαντήσῃ τόσον πυκνὰ κατοικουμένας συνοικίας, ὡς ἐν Παρισίοις ἢ Λονδίνῳ· ἔπειτα ἐν Κίνᾳ δὲν εἶνε πολὺ ἀνεπτυγμένη ἡ βιομηχανία, δὲν ἀπαντῶσι πολλὰ μεγάλα ἐργοστάσια τὰ ὁποῖα νὰ δίδωσιν ἐργασίαν εἰς πολὺν λαὸν ὅστις νὰ ζῇ ἐν συνοικίαις πεπυκνωμένος καὶ νὰ βλάπτῃ διὰ τῆς λυμάνσεως τοῦ ἀέρος τὴν ὑγείαν τῶν λοιπῶν κατοίκων. Δὲν ὑπάρχει ἐπίσης συμπύκνωσις ἀνθρώπων ἐν τοῖς στρατῶσι, ἥτις λαμβάνει χώραν ἐν πολλαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης. Ἐν Κίνᾳ δὲν ὑπάρχει διαρκὴς στρατός. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι χιλιάδες τινες Τάταροι ἀποτελοῦσι τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ Μπογδιλάνου, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δὲν ζῶσιν ἐν τοῖς στρατῶσι· ἑνὶ λόγῳ στρατός, ὡς ἐννοεῖται ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων, δὲν ὑπάρχει. Ἐνῷ, ἀκριβῶς ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς στρατοῖς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν στατιστικῶν διδομένων, ἡ φυματίωσις ἁρπάζει τὸν μέγαν ἀριθμὸν θυμάτων. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. 40 ο)ο ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων ἐκ τῆς φυματιώσεως ἀνήκουσιν εἰς τοὺς στρατιωτικούς, ἡ δὲ ἐκ τῆς φυματιώσεως μόλυνσις ὡς ἐπὶ τὸν πλεῖστον διαδίδεται ἐν τοῖς στρατῶσιν.

Ἄλλη πηγὴ τῆς διαδόσεως τοῦ μολυσμοῦ, ἐν Εὐρώπῃ εἶνε αἱ φυλακαὶ καὶ ἡ ἐπὶ μακρὸν ἐν αὐταῖς ἔγκλεισις τῶν καταδίκων. Ἐν Κίνᾳ αἱ φυλακαὶ εἶνε ἀκάθαρτα οἰκήματα, ἐν οἷς οὐδὲ λόγος γίνεται περὶ ὑγιεινῆς, ἀλλ' ὁ ποινικὸς κώδηξ τῆς Κίνας σπανίως καταδικάζει εἰς ἔγκλεισιν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἡ θανατικὴ ποινή, ἡ ἐξόρισις, ἡ μαστίγωσις καὶ ἡ ἐπίθεσις ξυλίνων περιλαιμίων. — Ἰδοὺ αἱ ποινικαὶ τιμωρίαι τῶν Κινέζων δικαστῶν, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἀποφεύγουσιν ἐν Κίνᾳ τὴν συμπύκνωσιν τῶν καταδίκων ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐν τούτοις, ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κίνας, ἐν αἷς πᾶσα ὑγιεινὴ ἐλλείπει, ἡ φυματίωσις ἔπρεπε νὰ εὕρῃ εὐνοϊκὸν δι' ἑαυτὴν ἔδαφος· ἐνῷ τοῦτο δὲν συμβαίνει. Ὁ Μαρτὲν ὑποθέτει ὅτι ἡ ἔλλειψις τῆς διαδόσεως τῆς φυματιώσεως ἐν ταῖς ἀκαθάρτοις πόλεσιν ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μέθη εἶνε σχεδὸν παντάπασιν ἄγνωστος ἐν Κίνᾳ, ἐνῷ ἐν Εὐρώπῃ ἡ μέθη παρίσταται ὡς ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς διαδόσεως τῆς φθίσεως. Τὸ ὄπιον. ἐν ταύτῃ τῇ ἀναφορᾷ, δείκνυται ὄχι τόσον ἐπιβλαβές.

Ἐν τούτοις, ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι οἱ Κινέζοι εἶνε ὅλως ἀνεπίδεκτοι προσβολῆς ἐκ τῆς φθίσεως. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ λευκότης τοῦ δέρματος, ἡ ξανθὴ ἢ πυρρὰ κόμη θεωροῦνται χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔχουσι προδιάθεσιν πρὸς τὴν φθίσιν,—τοῦτο ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πολλῶν ἐξόχων ἰατρῶν. Ἐν Κίνᾳ οὐδέποτε ἀπαντῶσιν ἐγχώριοι ξανθοὶ ἢ πυρρότριχες· ἂν δὲ παρατηρεῖται παρὰ τοῖς Κινέζοις ἐνίοτε παραλλαγὴ ἐν τῷ χρώματι τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τῆς κόμης, ἐξάπαντος ἐν ταῖς βλεψὶν αὐτῶν ῥέει μικτὸν αἷμα. Ὁ Μαρτὲν ἐπίσης θεωρεῖ ὡς αἰτίαν τῆς παρὰ τοῖς Κινέζοις μὴ διαδόσεως τῆς φυματιώσεως τὴν ἔκτακτον ἀπάθειαν τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Οἱ Κινέζοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀδιαφοροῦσι πρὸς πᾶν, ἡ νευρικότης καὶ αἱ νευρικαὶ ἀσθένειαι εἶνε σπανιώταται ἐν Κίνᾳ, εἶνε δὲ γνωστὸν, ὅτι ἀκριβῶς ἡ νευρικότης καὶ ἡ εὐαισθησία εἶνε εἷς εὐνοϊκὸς ὅρος πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς φθίσεως.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Οὐδεμία βουλὴ ἐν Εὐρώπῃ ἔχει τοιαύτας χαρακτηριστικὰς διαφορὰς οἵας δύναταί τις νὰ ἀπαντήσῃ ἐν τῇ βουλῇ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις οὐσιωδῶς διαφέρει πασῶν τῶν βουλῶν τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἄγγλοι ἐπιμόνως φυλάττουσι τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν διακόσμησιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἕνεκα δὲ τούτου ἐν ταύτῃ τῇ διακοσμήσει ἀπαντᾷ τις πολλοὺς ἀναχρονισμούς. Ἐν τῇ βουλῇ τῆς Ἀγγλίας, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς κάτω καὶ ἄνω βουλῆς (τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν λόρδων) διαμένουσιν ἔτι ἐν ἰσχύι πολλὰ ἔθιμα τοῦ μεσαίωνος. Ἰδία συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι μόνον ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κομητειῶν, τῶν πόλεων καὶ τῶν πανεπιστημίων—ἐν ὅλῳ ἐξ 670 μελῶν ἐκλεγομένων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Αἱ συνεδριάσεις ταύτης τῆς βουλῆς παριστῶσι μέγα ἐνδιαφέρον. Ἐπειδὴ αὕτη εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν νομοθετικὸν σῶμα τῆς χώρας, ἐν αὐτῇ ἀγωνίζονται οἱ ἄριστοι ῥήτορες τοῦ τόπου.

Κατὰ τὸν νόμον, αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς πρέπει νὰ ὦσι μυστικαὶ, ἀλλ' ὁ ἀγγλικὸς τύπος μετὰ μακρὸν καὶ ἐπίμονον ἀγῶνα κατώρθωσεν ὅπως τὸ δημόσιον καὶ οἱ ρεπορτέροι τῶν ἐφημερίδων εἰσέρχονται ἐλευθέρως ἐν τῇ βουλῇ. Ἀλλ' ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἐκυρώθη διὰ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου τοῦ παρευρίσκεσθαι κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς βουλῆς, ἕκαστος βουλευτὴς δύναται, ἐὰν θελήσῃ, νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἐδωλίων ὑπὸ τοῦ δημοσίου. Ἐν τούτοις τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τῆς πολυετίας ἔθιμον ἔχει δύναμιν νόμου εἰς τὰ ὄμματα τῶν Ἄγγλων, ἕνεκα δὲ τούτου οὐδεὶς μέχρι τοῦδε Ἄγγλος βουλευτὴς ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ δικαιώματός του.

Ὁ ξένος ὁ κατὰ πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων θαυμάζει βλέπων ὅτι ἅπαντες οἱ βουλευταὶ κάθηνται φέροντες τοὺς πίλους των καὶ ὅτι ὁ πρόεδρος (specker) καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς βουλῆς (clerk) φέρουσι περούκας καὶ μανδύας μακρούς. Κατὰ τὰ ἔθιμα οἱ βουλευταὶ πάντοτε ἀγορεύουσι καθήμενοι καὶ ἔχοντες τὸν πίλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των, ὅταν κινῶσι ζητημά τι ἀναφερόμενον εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅταν ἀγορεύωσι περὶ ἄλλων ζητημάτων ἐγείρονται καὶ ἵστανται ἀσκεπεῖς. Οὗτοι ἀποκαλύπτονται ἐπίσης κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἱερεύς τις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἀναγινώσκει προσευχὴν, μέχρι δὲ τοῦ τέλους αὐτῆς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὴν βουλὴν τοῦ δημοσίου. Κατ' ἀρχὰς ἀνεγίνωσκε τὴν προσευχὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ἔπειτα ἡ ἀνάγνωσις ἀνετέθη εἰς τὸν πρῶτον γραμματέα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ὡρίσθη ἰδιαίτερος ἱερεὺς (capellan) τῆς βουλῆς. Μόνον ἅπαξ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς βουλῆς αἱ συνεδριάσεις ἤρξαντο ἄνευ τῆς τηρήσεως ταύτης τῆς ἐθιμοτυπίας. Τοῦτο συνέβη κατὰ τὸ 1675 ὅτε ὁ σπῆκερ καὶ ὁ κλὲρκ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμφωνήσωσι τίς πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ τὴν προσευχήν.

Ἀξιοπερίεργον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ βουλῇ εἶναι τὸ πρόσωπον τοῦ σπῆκερ (προέδρου τῆς κάτω βουλῆς) ὅστις ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς βουλῆς καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν του εὐθὺς ὡς ἀποδώσει τὸν νενομισμένον ὅρκον. Τὸ ἀξίωμα τοῦ σπῆκερ εἶναι περίβλεπτον καὶ ἄριστα ἀνταμείβεται· οὗτος λαμβάνει ἐτησίως 5555 ἀγγλικὰς λίρας καὶ πολυτελὲς οἴκημα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τῆς Βετσμίτερ. Τὰ καθήκοντά του εἶνε οὐμόνον περίπλοκα ἀλλὰ καὶ ἀπαιτοῦσιν εὐσάθειαν καὶ ὑπομονήν. Παρ' ὅλην του τὴν ὑψηλὴν θέσιν τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, τὰ δικαιώματά του ἐν αὐτῇ εἶναι λίαν περιωρισμένα. Οὐδέποτε οὗτος δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς συζητήσεις μετὰ τῶν μελῶν τῆς βουλῆς. Οὗτος πρέπει ἡσύχως νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτων νομοσχεδίων κατὰ τῶν ὁποίων οὗτος μετὰ μεγάλης χαρᾶς θὰ ἠγόρευεν, ἀλλὰ καθῆκόν του εἶναι μόνον ἡ εἰσαγωγὴ τούτων τῶν νομοσχεδίων εὐθὺς ὡς ταῦτα ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῆς βουλῆς· ἀτομικὴν γνώμην οὗτος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐκφράσῃ. Ἐπίσης οὗτος δὲν δύναται νὰ καθησυχάσῃ τὰς μεταξὺ τῶν βουλευτῶν ἀναφαινομένας φιλονεικίας καὶ νὰ προσδιορίσῃ ποῖος ἐξ αὐτῶν νὰ ἀγορεύσῃ πρῶτος· τοῦτο ἀποφασίζει αὐτὴ ἡ βουλή. Ἐν τούτοις ὁ σπῆκερ, ὡς καθήμενος ἐπὶ ὑψηλῆς ἕδρας, θὰ ἠδύνατο ταχύτερον νὰ λύτῃ τοιαύτην φιλονεικίαν, διότι αὐτὸς καλλίτερον βλέπει, τίς τῶν φιλονεικούντων βουλευτῶν ἠγέρθη πρότερον καὶ εἰς τίνα ἑπομένως ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦ κατὰ πρῶτον ἀγορεῦσαι. Τοῦτο εἶναι μικρὸν παράδειγμα ἐκ τοῦ περιωριμένου ἀξιώματος τοῦ προέδρου, ἰδοὺ δὲ καὶ ἄλλο· ὅπως αἱ ἀποφάσεις τῆς βουλῆς ἐκλάβωσι δύναμιν νόμου ἀναγκαία εἶναι ἡ παρουσία τεσσαράκοντα μελῶν. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ σπῆκερ πρὸ τῶν ἄλλων παρατηρήσῃ ὅτι ἐλλείπει ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν πρὸς τὸ νόμιμον «quorum», οὗτος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστήσῃ εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς βουλῆς· καὶ ὅταν ἀκόμη ἐν αὐτῇ εὑρίσκονται

δύο μόνον βουλευταὶ, οὗτος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ χειραγωγῇ τὴν συνεδρίασιν, ἀφοῦ αὕτη ἅπαξ ἤρχισεν. Τὴν ὑπόδειξιν περὶ τοῦ ὅτι ἐλλείπει «quorum» πρέπει νὰ κάμῃ εἷς τῶν παρόντων βουλευτῶν. Ἀκόμη χειρότερον! Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως, κατὰ τὴν βαθεῖαν νύκτα, ὁ σκῆπερ δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ τὴν καθέδραν του ἕως οὗ δὲν ἐκπληρωθῇ ὡρισμένη τις ἐθιμοτυπία καὶ ἂν ἀκόμη ἡ αἴθουσα ἐκκενωθῇ τῶν βουλευτῶν. Μίαν φορὰν συνέβη, ὥστε μετὰ μακρὰν καὶ πολύωρον συζήτησιν ἐν τῇ βουλῇ, οἱ βουλευταὶ μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπεσύρθησαν τῆς βουλῆς λησμονήσαντες νὰ τηρήσωσι τὴν νενομισμένην ἐθιμοτυπίαν καὶ νὰ ἀπαγγείλωσι τὰς ἐπισήμους φράσεις περὶ τῆς παύσεως τῆς συνεδριάσεως, αἵτινες ὡς νὰ ἔλυον τὰ δεσμὰ τὰ συγκρατοῦντα τὸν πρόεδρον τῆς βουλῆς ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς του καθέδρας. Τοσαύτη δὲ εἶναι ἡ λατρεία τῶν Ἄγγλων τῆς δυνάμεως τοῦ ἐθίμου, ὥστε ὁ Σπῆκερ δὲν ἐτόλμησε νὰ κατέλθῃ τῆς ἕδρας του καὶ ἡσύχως ἐκάθητο βλέπων ἂν ἡ αἴθουσα τελείως ἐκκενώθη, καὶ ἴσως θὰ ἐκάθητο ἕως τῆς ἑπομένης συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν, ἐὰν δὲν ἐπήρχετο εἰς τὸν νοῦν τοῦ κλητῆρος τῆς βουλῆς νὰ παρακαλέσῃ ἕνα βουλευτὴν ὅπως οὗτος ἐπιστρέψῃ καὶ προφέρῃ ἐνώπιον τοῦ σπῆκερ τὰς καθιερωμένας φράσεις τὰς ἀπαλλαττούσας αὐτὸν τοῦ καθήκοντός του.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς βουλῆς ὁ σπῆκερ οὐδέποτε λαμβάνει μέρος, ἕνεκα δὲ τούτου οὗτος σπανίως ἀσκεῖ τὴν ρητορικήν του εὐγλωττίαν. Οὗτος μόνον ἀναγινώσκει τὸν ἀπαντητικὸν εἰς τὴν προσφώνησιν τῆς βασιλίσσης λόγον καὶ ἐν ἐκτάκτῳ περιστάσει προτείνει εἰς τοὺς βοολευτὰς νὰ εὐχαριστήσωσιν ἐκ μέρους τῆς πατρίδος ἔξοχόν τινα ἄνδρα διακριθέντα ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῷ στόλῳ. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς βουλῆς ἔξοχον κατέλαβε θέσιν ἡ ὑπὸ τοῦ σπῆκερ Ἀμπὸτ ἀπαγγελθεῖσα ἀγόρευσις πρὸς τιμὴν τοῦ δουκὸς Βέλλιγκτον τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1814 ἔτους. Ἀλλὰ τοιαῦται περιστάσεις, βεβαίως, συμβαίνουσιν οὐχὶ συχνάκις, ἕνεκα δὲ τούτου ὁ σπῆκερ συνήθως ἄφωνος παρίσταται ἐν ταῖς συζητήσεσι τῆς βουλῆς καὶ μόνον προσέχει εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως Ἡ ἀφωνία τοῦ σπῆκερ ἰδίᾳ φαίνεται παράδοξος, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτὸ τὸ ὄνομα τούτου τοῦ ἀξιώματος προέρχεται ἐκ τοῦ ρήματος «speak» (λαλεῖν), ἐνῷ ὁ σπῆκερ οὐδέποτε ἀπαγγέλλει τοιαύτας μακρὰς ἀγορεύσεις ὁποῖαι ἀπαγγέλλονται ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν βουλῶν τῶν λοιπῶν χωρῶν.

Καθῆκον τοῦ σπῆκερ εἶναι νὰ τηρῇ τὴν τάξιν κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκείνους τοὺς βουλευτὰς οἵτινες ἐκτραχηλίζονται κατὰ τὸν ὑπόλειπον χρόνον τῆς συνεδριάσεως τῆς βουλῆς. Σπουδαιοτάτη τιμωρία τὴν ὁποίαν ὁ σπῆκερ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν βουλευτὴν εἶναι τὸ νὰ καλέσῃ αὐτὸν διὰ τοῦ ὀνόματος. Συνήθως ὁ σπῆκερ ἀποτείνεται εἰς τὸν βουλευτὴν καλῶν αὐτόν: «Σεβαστὸν μέλος ἀντιπροσωπεῦον τὴν δεῖνα ἐκλογικὴν περιφέρειαν». Ἐὰν δὲ καλέσῃ τὸν βουλευτὴν κατ' ὄνομα, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπειθείας ἢ τῆς ἀταξίας του ἐν τῇ βουλῇ, οὗτος ὁ βουλευτὴς θεωρεῖται καθ' ὅλον τὸν καιρὸν μὴ ἀνήκων εἰς τὴν βουλήν. Ἐν τούτοις παρόμοια περιστατικὰ σπανίως συμβαίνουσι. Συνήθως ὁ Σπῆκερ μόνον ἀπειλεῖ τὸν βουλευτὴν διὰ ταύτης τῆς τιμωρίας καὶ τοῦτο ἤδη εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν. Μίαν φορὰν εἷς βουλευτὴς εἰς τὴν τοιαύτην ἀπειλὴν τοῦ σπῆκερ ἀνευλαβῶς ἠρώτησεν αὐτόν: «Τί δὲ θὰ προέλθῃ ἐκ τοῦ ὅτι θὰ μὲ καλέσῃς διὰ τοῦ ὀνόματός μου;» Ὁ σπῆκερ ἀπήντησεν εἰς τοῦτον δι' ἐπισήμου καὶ ἐμφαντικοῦ τόνου: «Τοῦτο εἰς μόνον τὸν Θεὸν εἶναι γνωστόν.

Ὁ σπῆκερ εἰς οὐδεμίαν μερίδα τῆς βουλῆς ἀνήκει καὶ πρέπει νὰ διατηρῇ τελείαν ἀμεροληψίαν. Τὸ ἰσχυρῶς παρὰ τῷ Ἄγγλῳ ἀναπτυχθὲν συναίσθημα τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, ὡς πολίτου, ἀπολήγει εἰς τὸ ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ σπῆκερ τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς ἕδρας του ἐν τῇ βουλῇ ἔνθα ἐνώπιόν του κεῖται ἡ ἀργυρᾶ ράβδος—σύμβολον τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, δι' αὐτὸν παύουσι πᾶσαι αἱ διαφοραὶ τῶν πολιτικῶν μερίδων, ἡ κοινωνικὴ θέσις καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν βουλευτῶν, οὗτος δὲ ἐξ ἴσου ἀδιαφόρως θλίβει τὴν χεῖρα ἑκάστου τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν συνήθη παρέλασιν αὐτῶν παρὰ τὴν ἕδραν του. Οὐδεὶς βουλευτὴς τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς οὐδέποτε ἐξέφρασεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν περὶ τῆς μεροληψίας τοῦ σπῆκερ. Διὰ τοῦτο ὁ σπῆκερ τῆς βουλῆς ἐκλέγεται μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ὑπουργείου οὕτως ὥστε κατὰ τὴν εἰς την ἀρχὴν ἐπάνοδον τοῦ συντηρητικοῦ (torg) ὑπουργείου εἶναι δυνατὸν ἐκ νέου νὰ ἐγλεγῇ ὁ αὐτὸς σπῆκερ ὅστις κατεῖχε τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐν τῷ φιλελευθέρῳ ὑπουργείῳ.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων γίνονται τῇ δευτέρᾳ τῇ τρίτῃ τῇ πέμπτῃ καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὰς τρεῖς μ. μ. καὶ ἐξακολουθοῦσι πέραν τοῦ μεσονυκτίου· ἐνωρίτερον τοῦ μεσονυκτίου ἡ συνεδρίασις δύναται νὰ παύσῃ μόνον κατ' εἰδικὴν ἀπόφασιν τῆς βουλῆς. Τὴν τετάρτην αἱ συνεδριάσεις ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τῆς 12ης ἕως τῶν 6 μ.μ. τὸ δὲ σάββατον ἡ βουλὴ συνεδριάζει μόνον κατ' ἐκτάκτους περιστάσεις ὅταν συναθροισθῶσι πολλαὶ ὑποθέσεις περὶ τὸ

τέλος τῆς βουλευτικῆς περιόδου. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ βουλευταὶ οὐδεμίαν ἀμοιβὴν λαμβάνουσι διὰ τὸ οὐχὶ εὔκολον κόπον των. Καίτοι τοῦτο ἐμποιεῖ τιμὴν εἰς τὸ πολιτικὸν συναίσθημα τῶν Ἄγγλων, ἐν τούτοις λίαν φορτικὸν καθίσταται εἰς πολλὰς τάξεις τοῦ λαοῦ, αἵτινες ἐκ τοῦ μέσου των ἐκλέγοντες βουλευτὴν, πολλάκις λίαν πτωχὸν ἄνδρα ἀναγκάζονται νὰ συντηρῶσιν αὐτὸν, διότι καθ' ὅλην τὴν βουλευτικὴν περίοδον ὁ βουλευτὴς δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἄλλο τι ἀξίωμα καὶ νὰ κερδίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζεῖν ἀναγκαῖα δι' οἱασδήποτε ἐργασίας. Ἕνεκα τούτου αἱ μερίδες τοῦ λαοῦ ἐν τῇ βουλῇ ἐπί τινας φορὰς ἤγειρον τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς βουλῆς, ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ πρόληψις τῶν Ἄγγλων κατὰ τούτου τοῦ μέτρου, ὥστε μέχρι τῆς σήμερον τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐλύθη ὑπὸ τῆς βουλῆς. Ἕκαστος βουλευτὴς δύναται νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν βουλὴν νομοσχέδιον (bill) περί τινος εἰδικῆς περιπτώσεως ἢ κοινῶν ἔργων. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ νομοσχέδιον καλεῖται «prinate bill» ἰδιωτικὸν νομοσχέδιον), κατὰ δὲ τὴν δευτέραν—«public bill» Τὸ σπουδαιότατον δικαίωμα τῶν βουλευτῶν εἶναι τὸ ἀπευθύνεσθαι εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἐπερωτᾷν αὐτοὺς περὶ διαφόρων ποικίλων ὑποθέσεων. Πολλάκις τοιαῦται ἐπερωτήσεις ἀπευθύνονται διά τινα διατριβὴν ἐν ταῖς ἐφημερίσι, διά τινα συμβάντα ὑποδεικνυόμενα ὑπ' αὐτῶν ἢ διά τινα αἰτίαν ἐπισύρουσαν τὴν προσοχὴν τοῦ βουλευτοῦ. Αἱ ἐπερωτήσεις αὗται καθιστῶσι δυνατὴν τὴν ἐξέλεγξιν τῶν πράξεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῶν γεγονότων δεομένων ἐπεξηγήσεως ἢ ἀνακρίσεως διότι οἱ βουλευταὶ δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν ὑπουργῶν ὡς ὑπευθύνων ἕν τινι κλάδῳ τῆς διοικήσεως τῆς χώρας, ἐπεξηγήσεις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν διατελούντων τὰ ἔργα τῶν ὁποίων διεγείρουσι διά τινα αἰτίαν, ἀμφιβολίαν ἢ κατάκρισιν. Τὸ δικαίωμα τῆς κάτω βουλῆς νὰ θεωρῇ ὑπευθύνους καὶ νὰ δικάζῃ τοὺς ἀνωτάτους κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους εἶναι ὁ στέφανος ὅλου τοῦ συστήματος τῆς κυβερνητικῆς διατάξεως τῆς Ἀγγλίας. Αἱ ἐπερωτήσεις τὰς ὁποίας μέλλουσιν οἱ βουλευταὶ νὰ ἀπευθύνωσιν εἰς τι μέλος τῆς κυβερνήσεως ἀναγγέλλονται ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκτυποῦνται εἰς ἰδιαίτερα χαρτία· οἱ βουλευταὶ ἔπειτα ἀποτείνουσιν αὐτὰς κατὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ σπῆκερ. Ἐνίοτε ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ἐπερωτήσεων τῶν ἀπευθυνομένων κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς μόνης συνεδριάσεως γίνεται μέγας. Ἐν γένει ἐφ' ὅσον εὐρύτερον εἶναι τὸ κῦμα τοῦ κοινοῦ βίου, ἐφ' ὅσον περισσότερα γεγονότα σπουδαῖα ἐπισυμβαίνουσιν, ἐπὶ τοσοῦτον περισσότερα ζητήματα ἀποτείνονται εἰς τοὺς ὑπουργούς. Πολλαὶ ἐπερωτήσεις ἀπευθύνονται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ὅταν ἐν τῇ βουλῇ προτείνεται σπουδαία τις μεταρρύθμισις, ὡς π. χ. συνέβη κατὰ τὸ 1888 ὅτε ἐν μιᾷ μόνον βουλευτικῇ περιόδῳ ἀπηυθύνθησαν εἰς τοὺς βουλευτὰς 5549 ἐπερωτήσεις.

Οἱ βουλευταὶ μόνον ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν ἀποφασίζουσι νὰ ζητήσωσιν ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἐν γένει σπανίως ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῶν συνεδριάσεων. Πρὶν ἢ λάβει ἄδειαν ἀπουσίας ὁ βουλευτὴς, κατὰ τὸ εἰωθὼς, ἀνήκων εἴς τινα μερίδα ἐκζητεῖ τὸν δεόμενον ἐπίσης ἀδείας ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐναντίαν μερίδα καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀπουσίας μετὰ τὴν ὁποίαν ἀμφότεροι πρέπει νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐν τῇ βουλῇ φοίτησίν των. Τοῦτο καλεῖται «formation of pair» ἕνεκα δὲ ταύτης τῆς συνηθείας ἡ σχετικὴ ταξινόμησις τῶν δυνάμεων τῶν μερίδων ἐν τῇ βουλῇ ἐμμένει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σταθερὰ παρ' ὅλην τὴν προσωρινὴν ἀπουσίαν τῶν βουλευτῶν. Ἡ εἴσοδος νέου μέλους εἰς τὴν βουλὴν ἐκλεγέντος κατὰ τὰς μερικὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν βουλευτοῦ τινος ἐπίσης συνδέεται διὰ γνωστῶν ἐθιμοτυπιῶν. Ὁ νεωστὶ ἐκλεγεὶς βουλευτὴς ἵσταται παρὰ τὰς κιγκλίδας τὰς ἀποκλειούσας τὴν εἴσοδον εἰς τὴν αἴθουσαν, παρ' αὐτῷ δὲ εὑρίσκονται δύο μέλη τῆς βουλῆς, οἵτινες συνοδεύουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν εἰς τὴν βουλὴν εἴσοδον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τῶν ἐν τῇ ἡμερισίᾳ διατάξει εὑρισκομένων ζητημάτων ὁ νέος βουλευτὴς εἰσέρχεται εἰς τὴν βουλὴν ὅπου συνήθως ἀπαντῶσιν αὐτὸν διὰ χειροκροτημάτων τὰ μέλη ἐκείνης τῆς μερίδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει.

Ὁ βουλευτὴς μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ὅρκου θλίβει τὴν χεῖρα τοῦ σπῆκερ καὶ λαμβάνει τὸ δικαίωμα νὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἕδρας δεξιόθεν ἢ ἀριστερόθεν τοῦ σπῆκερ ἀναλόγως τῆς μερίδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει Ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς ὁ βουλευτὴς ἤδη ἀπολαμβάνει πλήρη τὰ δικαιώματα τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἀμέσως μετέχει τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς. Ἡ βαθεῖα συναίσθησις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων, ἡ ζῶσα ἐν παντὶ Ἄγγλῳ, παρίσταται ὡς ἡ ἄμεσος αὐτοῦ δύναμις ὡς ἐν τῇ βουλῇ οὕτω ἐν γένει καὶ ἐν τῷ βίῳ καὶ ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν αἰτίαν τοῦ φαινομένου περὶ τοῦ ὅτι τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τῶν Ἄγγλων, ἡ ἀπόλυτος αὐτῶν ἐλευθερία δὲν ἐγένοντο νεκρὸν γράμμα ὡς ἐν πολλαῖς ἄλλαις χώραις ἐχούσαις τὸ αὐτὸ συνταγματικὸν πολίτευμα.

ΕΝ ΤΗ ΑΠΩΤΑΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΤΑ

ΡΩΣΣΙΚΑ ΚΑΤΕΡΓΑ

ΕΝ ΑΜΟΥΡ (Σιβηρία)

—

Εἷς Ρῶσσος περιηγητὴς ἐπισκευθεὶς τὰς ἐν Ἀμοὺρ φυλακὰς καὶ τὰ κάτεργα περιγράφει αὐτὰ οὕτως.

«Καθ' ἣν ἡμέραν ἐπεσκεύθην τὰ κάτεργα ἦν ἐθνικὴ ἑορτή, ὁ δὲ καιρὸς ἦν ἀθλιέστατος. Αἱ ἐργασίαι εἶχον διακοπῆ, ὅλοι δὲ οἱ κατάδικοι ἀπὸ τῆς πρωίας ἐκάθηντο εἰς τὰς μπαράκας των Ἡ σκοτεινὴ καὶ θλιβερὰ μπαράκα φαίνεται ἔτι ἀπαισιωτέρα ὑπὸ τὰ φαιὰ μολύβδινα νέφη τὰ ὁποῖα ρίπτουσιν ὁλόκληρα ρεύματα ὕδατος ἐπὶ τῆς μὴ ξηρανθείσης γῆς ἐκ τῆς προηγουμένης βροχῆς. Θλιβερὸν καὶ μελαγχολικὸν εἶναι τὸ νὰ κάθηταί τις ἐν τῇ μπαράκᾳ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ· οἱ ὡπλισμένοι φύλακες, ὡς ἄλλοι Ἄργοι, φυλάττουσι τὴν μόνην θύραν τῆς μπαράκας καὶ μετὰ προσοχῆς παρατηροῦσι τὰς κινήσεις καὶ τὸν θόρυβον τῶν ἐν αὐτῇ ἐγκεκλεισμένων.

Ἀλλ' ἐντὸς τῆς μπαράκας κατὰ τὸ φαινόμενον ἐπικρατεῖ πλήρης ἡσυχία, οὐδεὶς δὲ διεγείρει τὴν ὑπόνοιαν τῶν φυλάκων, οἵτινες συχνάκις καὶ ἐρρύθμως ἐκτελοῦσι τὸν συνήθη των κύκλον πέριξ τῆς μπαράκας ὡς καὶ προτερον.

Ἐν τούτοις ἐντὸς τῆς μπαράκας δὲν εἶναι τόσον ἡσυχία.

Οἱ τοῦ κατέργου ἐπωφελούμενοι τῆς σπανίως συμπιπτούσης ἑορτῆς προσπαθοῦσι νὰ ἀνακτήσωσι τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον καὶ ὅπως δύνανται διασκεδάζουσι. Ἐντὸς τῆς μπαράκας ἐξακολουθεῖ ζωηρὰ κυβεία, πίνεται βότκα κατὰ τὸ ἥμισυ βαπτισμένη καὶ διαρκοῦσι παντοῦ τὰ τυχηρὰ παιγνίδια. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐξωτερικῆς ψυχραιμίας καὶ ἡσυχίας, ἥτις ἀποκοιμίζει τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ ἐπιμελοῦς φύλακος, παίζουσι καὶ ἀναφλέγονται τὰ σκληρότατα πάθη. Οἱ κατάδικοι ἐν τῷ κατέργῳ ἀφοῦ ἐξασφαλισθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὀξυδερκοῦς ὀφθαλμοῦ τοῦ φύλακος διὰ τῆς διοργανώσεως ἰδίων συνθηματοποιῶν, οἵτινες, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἀτενίζειν ἀφελῶς εἰς τὸ παράθυρον τῆς θύρας, ἐπιμελῶς παρατηροῦσιν ἑκάστην κίνησιν τοῦ φύλακος,—ἀναπαύονται μὴ συνκρατοῦντες τὰ πάθη των. Ἀρκεῖ δὲ ὁ συνθηματοποιὸς νὰ ψιθυρίσῃ «ὕδωρ», «24» καὶ ἄλλα, καὶ εὐθὺς τὰ παιγνιόχαρτα καὶ ἡ βότκα στιγμιαίως κρύπτονται, τὰ δὲ πρόσωπα τῶν χαρτοπαικτῶν, οἵτινες πρὸ μιᾶς στιγμῆς ἐν τῇ ἐξάψει τοῦ παιγνίου θὰ ἀλληλοσφάζοντο, παρευθὺς μεταμορφοῦνται καὶ ὁ ὀξυνούστατος καὶ παρατηρητικότατος ψυχολόγος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρήσῃ ἐπ' αὐτῶν ὕποπτόν τι γνώρισμα.

Τὸ πάθος πρὸς τὴν κυβείαν ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς ὄψεσι καὶ ταῖς ἐκφάνσεσιν εἶναι λίαν διαδεδομένον μεταξὺ τούτων τῶν ἀθλίων. Τὰ πάθη ἀναφλέγονται ἐνίοτε μέχρι τοσούτου βαθμοῦ ὥστε τινὲς χάνουσιν ὄχι μόνον ἅπαντα τὰ διὰ βαρείας ἐργασίας κερδισθέντα χρήματα καὶ ἐνδύματα ἀλλὰ καὶ τὴν τροφήν των· τὸν ἄρτον, τὸ κρέας κτλ. ἐνίοτε ἐπὶ ἕνα μῆνα ἢ δύο τρεῖς εἰς τὰ ἐμπρός. Καὶ τοῦτο ἐργαζόμενοι καθ' ἑκάστην ἀκαταπαύστως βαρείαν ἐργασίαν! Πῶς ζῶσιν οὗτοι κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐκπλήσσεταί τις.

Οὔτε ἡ ἐταστικὴ ἐπίβλεψις, οὔτε αἱ αὐστηραὶ καὶ ὠμώδεις τιμωρίαι δύνανται νὰ προφυλάξωσι τοὺς ἐγκλείστους ἐκ τῆς κυβείας καὶ τῆς βότκας— τῆς μόνης παραμυθίας τῶν καταδίκων ἐν τοῖς κατέργοις. Πρὸς εὕρεσιν καὶ διατήρησιν ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἀπηγορευμένων ἀντικειμένων οἱ κατάδικοι ἐκδηλοῦσι μεγάλην ἐπιτηδειότητα καὶ ὀξύνοιαν, ἥτις ἐκπλήσσει μόνον τοὺς αὐστηροτάτους καὶ ὀξυδερκεῖς φύλακας

Ἐπιτηδίως οἱ κατάδικοι γινώσκουσι νὰ κρύπτωσι τὰ ἄκρα τοῦ νήματος· εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσιν οὔτε οἱ τοῖχοι, οὔτε τὰ δεσμά, οὔτε ὁ ὀξυδερκὴς ὀφθαλμὸς τῶν φυλάκων. Ἐν τούτοις οὐχὶ πάντοτε ἐκφεύγουσι τὴν τιμωρίαν. Ἡ τῶν φυλακῶν Θέμις εἶναι αὐστηρὰ, ἀμείλικτος καὶ σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἐκδηλοῖ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν της. Τὸ σύνηθες, συχνότατον καὶ μαλακώτερον εἶδος τῆς τιμωρίας εἶναι οἱ ραβδισμοί. Ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης τῆς τιμωρίας δὲν ἀπαιτεῖ πάντοτε ἀνωτάτην διαταγὴν καὶ ἐν ὡρισμέναις περιστάσεσι (π. χ. εἰς ὅλας τὰς ἐπουσιώδεις παραβάσεις) ἀνατίθεται εἰς τὴν ἄμεσον ἔγκρισιν τῶν κατωτάτων πρακτόρων τῆς διοικήσεως τῶν φυλακῶν, μετὰ μόνου τούτου τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι διὰ μίαν παράβασιν ὁ παραβάτης φιλοξενεῖται διὰ τριάκοντα μόνον ραβδισμῶν. Πράκτορές τινες καταχρῶνται τοῦ δικαιώματός των διότι, ὡς ὡμολόγησεν εἰς ἐμὲ εἷς δεσμοφύλαξ, μὲ τοσούτους ἀνθρώπους δὲν δύναταί τις ἄλλως νὰ συνδιαλεγηται.

Ὡς φρονεῖ ἡ ἐπιχώριος ἀνωτάτη διοίκησις τῶν κατέργων, ἡ τιμωρία αὕτη δὲν ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ της διότι ἤδη οἱ κατάδικοι συνείθισαν πρὸς αὐτὴν καὶ φαίνονται ἀδιάφοοι· διὰ τοῦτο ἐν σπουδαιοτέραις περιστάσεσιν ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ μόνας ἔγκλεισις (casemat),

Τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον εἶδος τῆς τιμωρίας. Ἐκτὸς τῶν δεσμῶν τὰ ὁποῖα οἱ κατάδικοι φέρουσιν εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας των, οὗτοι εἶναι προσηλωμένοι καὶ εἰς τὸ ἔδαφος καὶ φυλάττονται ὑπὸ διπλῆς φρουρᾶς. Κατὰ τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας οὗτοι λαμβάνουσι περιορισμένην μερίδα τροφῆς — ἡμίσειαν ὀκᾶν ἄρτου, ὀλίγον τέιον καὶ κάθε τρεῖς ἡμέρας θερμὴν τροφὴν τ. ε. ζωμὸν μόνον ἄνευ κρέατος. Κατὰ τὰς ἑπομένας ἡμέρας προστίθεται ἔτι ὀλίγος ἄρτος.

Οἱ ἐν Σιβηρίᾳ ἐξόριστοι ὑποβάλλονται εἰς τὰς αὐτὰς τιμωρίας ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ κατέργῳ. Οὗτοι δι' ἕκαστον σπουδαῖον παράπτωμα σχεδὸν πάντοτε ἐκτὸς τῶν συνήθων σωματικῶν τιμωριῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐργασίαν ἐν τοῖς μεταλλείοις ἢ εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐπὶ ἥμισυ ἔτος, καὶ ἔπειτα ἐν τῇ ἰδιότητι τῶν προσωρινῶς δεσμίων ὑποκύπτουσιν εἰς ἁπάσας τὰς συνεπείας καὶ τὰ τυχαῖα συμβάντα τῆς νέας των θέσεως.

Αἱ δραπετεύσεις αἵτινες προσκαλοῦσιν αὐστηροτάτην ἐφαρμογὴν τῶν σκληροτάτων τιμωριῶν εἶναι συνηθέστατον καὶ συχνότατον ἐνταῦθα φαινόμενον. Ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ ἐνέργεια, ἡ εὐστροφία, ἡ πανουργία καί ἡ ἐφευρετικότης τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν ἐν ταύτῃ τῇ περιστάσει οἱ δραπετεύοντες, ὑπερβάλλοντες τὰ ἀδυνατώτατα προσκώματα.

Ἀκριβῶς εἰπεῖν, ἡ δραπέτευσις ἐνταῦθα κατὰ τὸ φαινόμενον, οὐ μόνον εἶναι ἀδύνατος ἀλλὰ καὶ στερεῖται παντὸς προσφυγίου, ἐν τούτοις ὁ κατάδικος ἅπαξ διανοηθεὶς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δραπετεύσεως δὲν ἀναχαιτίζεται ὑπ' οὐδενὸς κωλύματος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς διακαῶς ἐπιθυμουμένης ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν λίαν ἀκριβὰ ἀποτίει δια τῆς ζωῆς του.

Ἐνῷ ἐν τῇ κεντρικῇ καὶ τῇ δυτικῇ Σιβηρίᾳ π. χ. ὁ δραπέτης πάντοτε προσδοκᾷ ἂν ὄχι φιλοξενίαν καὶ λαμπρὰν ὑποδοχὴν τοὐλαχιστον ὀλίγον ξηρὸν ἄρτον,—ἐνταῦθα ἐν τῇ Οὐσουρίᾳ (τὴν ὁποίαν διαβρέχει ὁ ποταμὸς Ἀμοὺρ) οἱ ἐγχώριοι συναντῶσιν ἕκαστον δραπέτην, ὡς ἄμεσόν των ἐχθρὸν, διὰ τῆς σφαίρας τοῦ πυροβόλου. Οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι τοιαύτη ὑποδοχὴ γινομένη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λίαν ἐξηγρίωσε τοὺς δραπέτας, οἵτινες εὐθὺς ὡς συναντήσωσι κάτοικόν τινα ταύτης τῆς χώρας ἀφειδῶς φονεύουσι καὶ ὅ,τι εὑρίσκουσι καταρπάζουσι.

Οἱ δραπέται καταδιωκόμενοι ὡς ἄγρια θηρία καὶ τὰ πάνδεινα ὑφιστάμενοι ὑπὸ τῆς φύσεως, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς πείνης, ἐξαγριοῦνται καὶ ἐκτελοῦσι διαφόρους ὠμότητας, τὰς ὁποίας ἀδύνατον νὰ ἀπαντήσῃ τις ἐν τῇ δυτικῇ Σιβηρίᾳ, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀποτίνουσι διὰ τῆς ζωῆς των καὶ πάντοτε σχεδὸν διὰ τῆς ἐλευθερίας των.

Παρ' ὅλας ταύτας τὰς δυσχερείας οἱ κατάδικοι δραπετεύουσι καὶ ἀρκούντως συχνάκις. Δραπετεύουσι παρ' ὅλην τὴν ἐπικρεμαμένην ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν αὐστηρὰν τιμωρίαν, παρ' ὅλους τοὺς παντάπασιν ἀδυνάτους ὅρους τῆς δραπετεύσεως, παρ' ὅλα τὰ ἀνυπέρβλητα κολύμματα καὶ τὰ ἐκ τῆς πείνης βάσανα, τὰ ὁποῖα συχνάκις ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς ἑκουσίως νὰ ἐπιστρέφωσιν ὀπίσω. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου εἶχον δραπετεύσει ὀλίγοι κατάδικοι. Δὲν εἶχον παρέλθει δύο ἑβδομάδες ὅτε μίαν ἡμέραν κατὰ τὴς πρωίαν ἐφάνη εἷς δραπέτης (Τάταρος) ἐξηντλημένος, ἀπεξηραμένος, μόλις στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν του ἐκ τῆς πείνης. Οὗτος ἰδὼν τὴν γυναῖκα ἑνὸς ἀρχηδεσμοφύλακος ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ διὰ δακρύων τὴν παρεκάλει ὅπως μεσιτεύσῃ περὶ της διασώσεως τῆς ζωῆς του. «Ἐν τῷ Καυκάσῳ ἐγνώριζον νὰ παρακαλῶ τὸν κύριον, ἀλλὰ τοῦτον (τ. ε. τὸν δεσμοφύλακα) δὲν γνωρίζω» ἐψιθύρισεν οὗτος διὰ φωνῆς μόλις αἰσθητῆς ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεών του. Ὡς μετὰ ταῦτα ἐγένετο γνωστόν, οὗτος ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας δὲν εἶχε φάγει τι. Καὶ πρότερον ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας περιεπλανᾶτο ἐν τῇ τάϊγα (ἐρήμῳ) τρεφόμενος διὰ καρύων καὶ ἀγρίας σταφυλῆς καὶ προφυλαττόμενος ὅπως μὴ περιπλανηθῇ εἰς τὴν λεωφόρον ἢ εἰς τὴν πλησιεστέραν κώμην, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἢ θὰ ἔπιπτεν ἐκ τῆς σφαίρας ἢ θὰ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν κράτησιν.

Συνήθως οἱ πλεῖστοι κατάδικοι δραπετεύοντες κατὰ μόνας ὑποκύπτουσιν εἰς τὴν αὐτὴν τύχην καὶ ἐπὶ τέλους ἐξαντλοῦνται ἐν τῇ ἀηττήτῳ πάλῃ πρὸς τὰ ἐκ τῆς πείνης βάσανα καὶ ἑκουσίως παραδίδονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν αὐστηρῶς τιμωρούντων αὐτοὺς δεσμοφυλάκων

Τί ὑποφέρει εἷς δημοσιογράφος ἰδεολόγος ἀφιλοκερδῶς θέλων νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του διὰ τοῦ τύπου.

Πρό τινων ἐτῶν ὁ Λουὶ Μπλὰν ἀπεφάσισε, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος διὰ τοῦ τύπου, νὰ ἐκδίδῃ τὴν ἐφημερίδα L' homme libre ἥτις ἐγένετο δι' αὐτὸν πηγὴ παντοειδῶν ἠθικῶν βασάνων. Ὁ Λουὶ Μπλὰν ἄνθρωπος ἰδανικῆς τιμιότητος καὶ ἀκραιφνὴς φιλόπατρις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν κερδοσκοπικῶν συναλλαγῶν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ συγχρόνου βίου. Ἡ ἰδεολογική του ἀπόφασις περὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως διὰ τοῦ τύπου τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του

δὲν συνεφώνει πρὸς τὴν σύγχρονον ἐκτίμησιν τῆς δημοσιογραφίας ὡς κερδοσκοπικοῦ μέσου πλουτίζοντος τοὺς ἀσυνειδήτως καταχρωμένους αὐτοῦ. Ἕνεκα δὲ τούτου οἱ βάσανοι τοῦ Λουὴ Μπλὰν ἤρχισαν ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τῆς ἀνοίξεως τοῦ γραφείου τῆς συντάξεως. Οὗτος δὲν εἴξευρε πῶς νὰ ἐκφύγῃ τὸ πλῆθος ἐκείνων, οἵτινες πανταχόθεν ἐπρότεινον εἰς αὐτὸν τὰς ἐκδουλεύσεις των ἐν τῇ ἰδιότητι συντακτῶν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς ἐφημερίδος, τῶν ἐπιφυλλίδων, τῶν εἰδήσεων, τοῦ χρηματιστηρίου, τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων καὶ τῶν ποιητῶν.

«Ὦ φίλοι μου, ἔλεγεν οὗτος ἠρέμως εἰς τοὺς συνεργάτας του. Ἰδοὺ ἡμεῖς εἴμεθα φιλοπάτριδες δημοκρατικοί. ἐν τῇ ἐφημερίδι ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οἰκονομολογικὸν δελτίον.

«Τί λέγετε; ἀνεφώνησαν μιᾷ φωνῇ ὅλοι οἱ συνεργάται του. Ἰδοὺ τὸ οἰκονομολογικὸν δελτίον εἶναι προσοδοφόρον εἰς τὴν ἐφημερίδα». Ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ ὁ καλοκάγαθος Λουὴ Μπλάν. «Πῶς τοῦτο .... πρόσοδοι! ἔλεγεν οὗτος ἐν ταραχῇ. Ἰδοὺ ἡμεῖς δὲν ἐκδίδομεν τὴν ἐφημερίδα πρὸς κερδοσκοπικὸν σκοπόν .... Προσοδοφόρον τμῆμα τὸ οἰκονομικόν! Ὄχι δὲν θὰ ἐπιτρέψω τοῦτο».

Καὶ αἱ εἰδοποιήσεις τῆς ἐφημερίδος ἦσαν πηγὴ βασάνου δι' αὐτόν. «Ὤχ, αὗται αἱ εἰδοποιήσεις, φίλε μου, ἠρώτα οὗτος τὸν διαχειριστήν του, γίνεσθε ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἠθικότητά των:» Οὗτος ἐξανίστατο κατὰ τῆς καταχωρήσεως τῶν εἰδοποιήσεων ἀλλ' ὁ διαχειριστής του τῷ ἀπήντα ὅτι ἄνευ εἰδοποιήσεων ἡ ἐφημερὶς δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ καὶ ἔπρεπε (πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων) νὰ πωλῆται τόσον ἀκριβά, ὥστε οὐδεὶς ἐργάτης θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν ἀγοράσῃ. Εἰς τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο ὁ Λουὴ Μπλὰν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντείπῃ, διότι τό ζήτημα ἐτίθετο ἀπ' εὐθείας: ἢ νὰ παύσῃ ἐκδίδων τὴν ἐφημερίδα του ἢ νὰ συγατατεθῇ εἰς τὴν καταχώρισιν τῶν εἰδοποιήσεων. Ὁ Λουὴ Μπλὰν ἀκουσίως ὑπεχώρησεν, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην ἐσπέραν παρατηρῶν τὴν τετάρτην σελίδα τῆς ἐφημερίδος του ἐμόρφαζε καὶ ἠσθάνετο καταλαμβανομένην τὴν ψυχήν του ὑπὸ ἀκατανικήτων ἀμφιβολιῶν.

«Ἀγαπητέ μοι φίλε, ἔλεγεν οὗτος εἰς τὸν γραμματέα τῆς διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος, βλέπω ἐδῶ εἰδοποιήσεις καὶ διευθύνσεις τραπεζῶν, ταγλύφων, φαρμακευτικῶν νέων συσκευῶν ... Δὲν θέλω νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς τιμιότητος ὅλων τούτων τῶν ἐμπορικῶν ὑπογραφῶν, ἀλλ' .... εἰπέτε μοι .... σεῖς καλῶς γνωρίζετε αὐτός; .... Δυνάμεθα ἄνευ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως νὰ συστήσωμεν αὐτὰς εἰς τὸ δημόσιον; ... Εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ γραμματέως του ὅτι δὲν δύναται νὰ λείψῃ αὕτη ἡ σελὶς διότι διὰ συμβολαίου παρεχωρήθη εἰς τὸν ἐργολάβον τῆς καταχωρίσεως τῶν εἰδοποιήσεων, ὁ Λουὴ Μπλὰν ἀνεφώνει ἀπελπιστικῶς: «ἄχ! τοῦτο καλῶς γνωρίζω! ... Δὲν προτίθεται νὰ προσβάλλω τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἄλλου....Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὅρια τινά, ἄλλως τε ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν μέχρι τοῦ νὰ συστήνωμεν ὅλως ὕποπτα ἄτομα. ...Ἰδοὺ, π.χ. ἡ εἰδοποίησις περὶ τοῦ ὑπνοβάτου. Τίνα χαρακτῆρα ἔχει τὸ ἄτομον τοῦτο; Μήπως, ἐρωτῶ ὑμᾶς, πρέπει νὰ γινώμεθα μεσῖται ὅλων τούτων τῶν ἀτόμων, τῶν πρακτορείων πρὸς ἐκζήτησιν προικοφόρων νυμφῶν καὶ τὰ λοιπά. Ἰδοὺ, οὕτω παρίσταται, ὅτι ἐγὼ προστατεύω ὅλα ταῦτα τὰ πράγματα .... Ὁ Λουὴ Μπλὰν ἐνόμισεν ἑαυτὸν ὑποπεσόντα εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ δημοσίου. Οὗτος ἦν ἰδεολόγος, κατάλληλος μόνον ὅπως συνεδριάζῃ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἐν τούτοις συνέπεσεν εἰς ἐργαστήριον τοῦτο δὲ ἠνάγκαζεν αὐτὸν βαρέως νὰ ὑποφέρῃ. Ἐπίσης οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὰς ἀποτόμους ἰσχυρὰς ἐκφράσεις διὰ τῶν ὁποίων ἐσυνείθιζον νὰ ἐρματίζωσι τὰ χρονικὰ τῆς ἐφημερίδος οἱ συνεργάται του. Οὗτος μετὰ μετριότητος ἐπέπληττε τὴν ἀδιαφορίαν τῶν συνεργατῶν του. «Ὑπελογίσατε ὑμεῖς ὅλην τὴν φρικαλεότητα ἐκείνου τὸ ὁποῖον διηγεῖσθε; ἔλεγεν οὗτος διὰ τόνου βαρείας θλίψεως εἴς τινα τῶν νέων συνεργατῶν του. Πῶς δὲν διαμαρτύρεσθε! ὑμεῖς μόνον περιγράφετε .... Ἐσκέφθητέ ποτε περὶ τῆς ἀνθρωπότητος υἱέ μου;»

Τὰ πάντα ἐν τῇ συντάξει ἐπίκραινον καὶ προσέβαλλον τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ Λουὴ Μπλάν. Ἡ ἐφημερὶς δὲν προώδευεν· ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῆς ἐπεκράτει τρομερὰ ἀταξία. Ἐπὶ τέλους ὁ Λουὴ Μπλὰν δεν ἠδυνήθη πλέον νὰ ὑπομένῃ καὶ κατὰ μίαν λαμπρὰν ἡμέραν δὲν ἦλθε εἰς τὴν διεύθυνσιν, ἡ ἐφημερὶς L' homme libre ἔπαυσεν ἐκδιδομένη. Ἴσως δὲ ὁ Λουὴ Μπλὰν ἠσθάνθη οὐκ ὀλίγην ἀνακούφισιν ἀπαλλαγεὶς τούτου τοῦ φορτίου. Ἠδύνατο δὲ ἐπὶ τέλους νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως μὴ θέλων πλέον νὰ εἰξεύρῃ τί περιέχει ἡ τετάρτη σελὶς τῆς ἐφημερίδος καὶ ἀποστέλλων εἰς κόρακας τὸ περὶ διαφόρων φαρμακευτικῶν μέσων, τραπεζῶν τοκογλύφων πρακτορείων κτλ. εἰδοποιήσεων, καὶ

καταρώμενος τὰ οἰκονομικὰ δελτία, τὰ ἄρθρα τῶν συνεργατῶν του οἵτινες δὲν ἐννόησαν τὰ ὑψηλὰ ἀφιλοκερδῆ αἰσθήματα αὐτοῦ.

Ὁ Ὁλλανδὸς συγγραφεὺς Ι. Κρέμερ καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ.

Οἱ Ἕλληνες ἀναγνῶσται ὀλίγον γινώσκουσι τὴν Ὁλλανδικὴν φιλολογίαν, ἀλλ' οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ ἀπό τινων ἐτῶν μόνον ἤρξαντο νὰ δεικνύωσιν ἐνδιαφέρον πρὸς αὐτὴν, καίτοι μεταξὺ τῶν Ὁλλανδῶν συγγραφέων ἀπαντῶσι πολλοὶ ἀποκτήσαντες μεγάλην φήμην. οὐ μόνον ἕνεκα τῆς μεγαλοφυΐας των ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἣν ἐξήσκησαν τὰ συγγράμματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς κοινωνίας. Τοιοῦτος π. χ. εἶναι ὁ Ι. Κρέμερ, ὁ ἐπικληθεὶς Δήκκενς τῆς Ὁλλανδίας, ὅστις ἐν ἅπασί του τοῖς ἔργοις μαστίζει τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς προλήψεις τῆς κοινωνίας καὶ ἀναμφιβόλως ἐξασκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινωνίας Ὁ Κρέμμερ ἐγεννήθη τῷ 1827· κατ' ἀρχὰς οὗτος ἐπεδόθη εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ 1851 ἐκθέσει τῆς Ροτερδάμης, αἱ εἰκόνες αὐτοῦ διήγειρον τὸν κοινὸν θαυμασμόν. Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον ἡ φιλολογία ἐπὶ τοσοῦτον ἐγοήτευσεν αὐτόν, ὥστε οὗτος τελείως ἐγκαταλείψας τὴν ζωγραφικὴν ἐπεδόθη εἰς τὰς φιλολογικὰς μελέτας μετὰ μεγίστης προθυμίας διότι ἔβλεπεν ἐν τῇ συγγραφικῇ ἐνεργείᾳ τὸ ἄριστον μέσον πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν του ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν προλήψεων τοῦ λαοῦ. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ διήγημα ἐπέσπασε τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν, οὗτος δὲ ἀμέσως κατετάχθη εἰς τὴν σειρὰν τῶν πρωτοβαθμίων συγγραφέων. Τὴν μεγίστην ἐπιτυχίαν ἔλαβε τὸ διήγημα αὐτοῦ «Fabricks Kinderen» (παῖδες ἐν τοῖς ἐργοστασίοις), ἐν τῷ ὁποίῳ διὰ ζωηρῶν χρωμάτων περιγράφει τὴν κατάστασιν τῶν ἀτυχῶν παιδίων τῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Τοσαύτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ δύναμις τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Κρέμερ καὶ ἡ ζωηρότης τῆς ἐν τῷ διηγήματι περιγραφῆς τῶν ἀτυχῶν παίδων τῶν καταδεδικασμένων εἰς βαρείας ἐργασίας ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὥστε ἡ κοινωνία βαθέως συνεκινήθη καὶ κατὰ πρῶτον ἐπέστησε τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἀσυνείδητον ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀπροστατεύτων παίδων ἥτις ἐξετελεῖτο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της. Συνπείᾳ τούτου τοῦ διηγήματος ἐξηγέρθη γενικὴ κατακραυγὴ κατὰ τῶν ἀσπλάγχνων ἐργοστασιαρχῶν, ἡ δὲ κυβέρνησις ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ ἐμποδίσῃ διὰ νόμου τὴν εἴσοδον τῶν παίδων ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Ἐν νοεῖται, ὅτι τοιαύτη ἔκτακτος ἐπιτυχία τοῦ συγγράμματος τοῦ Κρέμερ διὰ μιᾶς προσδιώρισεν αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ διαδραματίσῃ ἐν τοῖς κοινωνικοῖς ζητήμασιν· οὗτος δὲ οὐ μόνον ἐγένετο συγγραφεὺς ἀλλὰ καὶ ἀπόστολος τῶν εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων ἰδεῶν, ἡ δὲ ἔνθερμος αὐτοῦ διδασκαλία ἀποτεινομένη πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑπὸ μορφὴν εὐλήπτων τοῖς πᾶσιν μυθιστορημάτων, ἐλάμβανεν ἐκτεταμένην διάδοσιν τόσῳ μᾶλλον, ὅσον ὁ Κρέμερ ἁπτόμενος ἐν τοῖς διηγήμασί του ἁπάντων τῶν μερῶν τοῦ βίου τοῦ λαοῦ καὶ παριστάμενος προστάτης τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν πιεζομένων, συγχρόνως ἐν τοῖς συγγράμμασί του καλλιτεχνικῶς ἐζωγράφει τὸν βίον τῶν χωρικῶν διακρινόμενον ἐπὶ ἁπλότητι καὶ ἀκμαιότητι. Ὁ Κρέμερ περιγράφων τὸν βίον καὶ τὰ ἤθη τοῦ χωρικοῦ πληθυσμοῦ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἕνα εἶχε σκοπόν— τίνι τρόπῳ νὰ ἀνακουφίσῃ τὴς τύχην ταύτης τῆς τάξεως τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν λοιπῶν τάξεων ἐπὶ τῶν βαρέων ὅρων τοῦ βίου τῶν χωρικῶν.

Τὰ διηγήματα τοῦ Κρέμερ ἅτινα ἔχουσιν ὑπόθεσιν τὸν χωρικὸν βίον εὗρον μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τὰ ὀγκώδη μυθιστορήματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνεγράφησαν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ἐλλείψεων τῆς κοινωνίας. Οὗτος ἔγραψε καὶ δραματικὰ ἔργα ἔχοντα τὴν αὐτὴν σχεδὸν ὑπόθεσιν. Ἐκτὸς τούτου ὁ Κρέμερ ἀνέπτυσσε τὰς ἰδέας του ἐν διαφόροις δημοσίοις συνεδριάσεσιν. Οὗτος ἀγορεύων δημοσίᾳ ἐκήρυττε τὰς αὐτὰς ἰδέας τὰς ἀπαντώσας καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασί του, ἐκ διαφόρων δὲ μερῶν τῆς Ὁλλανδίας συνηθροίζοντο ὅπως ἀκούσωσι τὸν δημοφιλῆ τοῦτον ῥήτορα. Αἱ κατώτεραι τάξεις τοῦ λαοῦ ἐλάτρευον αὐτὸν καὶ ἐνεκαυχῶντο, πανταχοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐμφάνισίν του προϋπήντων καὶ ὑπεδέχοντο αὐτὸν θριαμβευτικῶς, τιμῶσαν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οὐ μόνον ἔξοχον ῥήτορα ἀλλὰ καὶ κοινωνιστικὸν ἀπόστολον ὑπερμαχόμενον τῆς ἐλευθερίας. Κατὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἐπισυμβᾶσαν πρό τινων ἐτῶν πλῆθος λαοῦ προέπεμπεν αὐτὸν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν. Ἄνευ δὲ ὑπερβολῆς δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἅπασα σχεδὸν ἡ χώρα ἐθρήνει οὐ μόνον διότι ἀπώλεσε τοιοῦτον ἔξοχον συγγραφέα, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτον ἔνθερμον φίλον τοῦ λαοῦ, διότι οὗτος διὰ τοῦ παραδείγματός του κατέδειξεν ἔτι ἅπαξ τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἡ μεγαλοφυία χρησιμοποιουμένη οὐχὶ πρὸς ἰδίαν ἀπόλαυσιν ἢ κερδοσκοπίαν ἀλλὰ πρὸς διέγερσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν ἀπέλασιν τῶν προλήψεων καὶ τῶν καταχρήσεων.

ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἴδε ἀρ. 2.)

Ἡ νέα ἱστορία ἐγκαυχᾶται ἐπὶ τοῖς ὀπτικοῖς ἐργαλείοις, τοῖς τηλεσκοπείοις, τοῖς μικροσκοπίοις καὶ λοιποῖς. Ἐνῷ ἐν τοῖς κλασικοῖς συγγράμμασι (τῷ Πλινίῳ) γίνεται λόγος περὶ τοῦ πειρατοῦ Μάρτσιους, ὅστις εἶχε τοιοῦτον ἐργαλεῖον, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὁποίου ἱστάμενος παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας ἠδύνατο νὰ παρατηρῇ τὰ πλοῖα τὰ ἐκπλέοντα ἐκ τῶν ὀχθῶν τῆς Ἀφρικῆς. Ἄρά γε τοῦτο δὲν ἦτο τηλεσκόπιον;

Οἱ ἀρχαῖοι μνημονεύουσι τῶν Ἀσσυριακῶν καὶ Αἰγυπτιακῶν ἐπιγραφῶν τόσων λεπτῶν ὥστε ἀδύνατος εἶναι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ. Μήπως ὅπως ποιήσωσι τοιαύτας ἐπιγραφὰς δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι μεγεθύνοντες τὰ ἀντικείμενα ὕελοι;

Οἱ ὑάλινοι φακοὶ (The lentil) ἦσαν ἐν χρήσει παρὰ ταῖς Βεστάλκαις πρὸς ἅψιν τοῦ ἱεροῦ πυρός, καὶ τοῖς ἰατροῖς πρὸς καυτηριάσιν τῶν πληγῶν περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρουσι πολλοὶ Ἕλληνες συγγραφεῖς, ἐν οἷς ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ Εὐκλείδης, ὁ Λακταίττιος, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἄλλοι. Ἐν τέλει, ὁ ἔξοχος ἀστρονόμος τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος, ἔγραψεν ὁλόκληρον σύγγραμμα περὶ τῆς θεωρητικῆς ὀπτικῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν των μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

Τίς δὲν γινώσκει π. χ. εἰς τίνα ὑψηλὸν βαθμὸν εὑρίσκετο ἡ ἀστρονομία παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, Πέρσαις καὶ Χαλδαίοις; Ἂν οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πυραμίδων δὲν ἐγνώριζον τὴν μαγνητικὴν βελόνην, πῶς θὰ ἐποθέτουν ταύτας τὰς πυραμίδας εἰς τοιοῦτον ἀκριβῆ βαθμὸν κατὰ τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος; Παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ἡ ἀστρονομία ἵσταται ἐπὶ ὑψηλοῦ βαθμοῦ· ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναφέρῃ τις ὅτι, ὁ Πυθαγόρας ἐθεώρει τὴν σελήνην πλανήτην λαμβάνοντα τὸ φῶς του ἐκ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ γῆν—σῶμα κινούμενον περὶ τὸν ἥλιον!

Τὸ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον γνῶσιν τοῦ ὑπερασπίζειν τὰς κατοικίας των ἐκ τοῦ κεραυνοῦ, δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀμφιβολίαν.

Περὶ τῆς πυρίτιδος — τοῦ ἐγκαυχήματος τούτου τῆς νέας περιόδου τῆς ἱστορίας, τὴν σήμερον δὲν ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι οὐ μόνον αὐτὴ ἡ πυρίτις ἀλλὰ καὶ τὰ ταχυβόλα ὅπλα ἦσαν γνωστὰ ἐν τῇ βαθείᾳ ἀρχαιότητι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς. Ἤδη κατὰ τὸν ὄγδοον αἰῶνα ἀπαντᾷ παρ' αὐτοῖς ἡ ὑπόδειξις ὅτι πυρίτις κατασκευάζεται ἐκ τῆς σελίτρας, τοῦ θείου καὶ τοῦ ἄνθρακος, ἔπειτα ἀναφέρεται ὅτι παρ' αὐτοῖς ὑπῆρχον μακροὶ στενοὶ καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄκρου κεκλεισμένοι σωλῆνες, ἐν τοῖς ὁποίοις ἐτίθετο ἡ πυρίτις. Ὁ σωλὴν οὗτος δὲν εἶνα ἄλλο ἢ τὸ σημερινὸν Rakete. Ἔπειτα ἐν δυσὶ σπουδαίοις ἰνδικοῖς ποιήμασι γίνεται λόγος «περὶ τοῦ θείου πυροβόλου ὅπλου.»

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουὲζ καὶ ἡ διάτρισις τοῦ ἰσθμοῦ θεωρεῖται ὡς θαῦμα τῶν νεωτάτων χρόνω. Ἐνῷ ἔτι ἐπὶ τῶν Φαραόνων εἶχε διατριθῆ διώρυξ μεταξὺ τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὡς ἀναφέρεται παρὰ τῷ Ἡροδότῳ,

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεγίστας περιηγήσεις, συνήθως ὑποθέτουσιν ὅτι ὁ Βάσκο-δὲ-Γάμα ἀνεκάλυψε τὴν θαλασσίαν ὁδὸν τὴν παρακάμπτουσαν τὸ ἀκροτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος Ἐνῷ τὸν αὐτὸν δρόμον πρὸ 2,200 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ταξειδίου τοῦ Βάσκο-δέ-Γάμα εἶχον διέλθει οἱ στρατιῶται κατ' ἐντολὴν τοῦ Φαραὼ Νεχὼ καὶ μάλιστα ἐκκινήσαντες ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης διῆλθον ὅλην τὴν Ἀφρικὴν ἔπειτα διὰ τοῦ Γιβραλτὰρ ἔφθασαν εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν καὶ τὴν Αἴγυπτον. Πέντε αἰῶνας πρὸ τοῦ Κολόμβου οἱ Ἰσλανδοὶ ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐπὶ αἰῶνας διαρκῶς ἐταξείδευον εἰς ταύτην τὴν ἤπειρον. Ὁ Πυθίας —Ἕλλην μαθηματικὸς καὶ περιηγητὴς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Μασαλίας, ἀφίχθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔπλευσεν εἰς τὴν Βόρειον τὴν Γερμανικὴν θάλασσαν, παρέκαμψε τὴν Νορβηγίαν καὶ διηυθύνθη ἔτι βορειότερον. Ἐπὶ τέλους πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Στίβενσον καὶ τοῦ Οὐάττου ὁ Γάλλος Παπὲν (Denis Papin) κατεσκεύασε λέμβον κινουμένην δι' ἀτμοῦ καὶ ἔπλευσε δι' αὐτῆς τὸν ποταμὸν Βέζερον ἕως οὗ αὕτη κατεστράφη ὑπὸ τῶν ἐξαγριωθέντων λεμβούχων. Ὁ αὐτὸς Παπὲν παρεσκεύασε καὶ ἓν σχέδιον σιδηροδρόμου.

Τὸ παρὸν ἡμῶν ἄρθρον θὰ ἐγίνετο λίαν σχοινοτενὲς ἂν ἀνεφέρομεν πλῆθος μικροτέρων ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐσφετερίσθησαν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων ἐπιστημόνων. Τὰ παραχθέντα γεγονότα πρέπει ἐπ' ὀλίγον νὰ μετριάσωσι τὸν ζῆλον ἐκείνων οἵτινες ὑποθέτουσιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λαοὶ οὐδεμίαν μεγάλην ἀνακάλυψιν ἐποίησαν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

(Συνέχεια)

Δίαιτα καὶ προφυλάξεις ἐν καιρῷ φθινοπώρου

Τροφή. Πρέπει νὰ τρώγωμεν περισσότερον κρέας καὶ ἰχθῦς. Ν' ἀποφεύγωμεν τὰς καταχρήσεις τῶν μὴ ὡρίμων ὀπωρῶν. Ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην γιγνόμενος τριγητὸς καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ οἴνου, εἶνε ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἐπέρχονται πολυάριθμα κρούσματα διαρροίας, χολερίνης καὶ δυσεντερίας. Πρέπει μετ' ἐπιφυλάξεως νὰ γίνεται χρῆσις τοῦ γλυκέως οἴνου. Ἡ τροφὴ τὸν χειμῶνα καλὸν εἶνε ν' ἀποτελῆται ἐκ κυνηγίου καὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὑπαρχόντων πτηνῶν.

Κατοικία. Πρέπει νὰ ἦνε εὐάερος, νὰ θερμένηται τὴν πρωΐαν κατὰ τὰ πρῶτα ψύχη καὶ προπάντων νὰ ἀερίζηται συχνά.

Ἂς ἀποφεύγωμεν τὰς μεγάλας ἀϋπνίας.

Ἐνδύματα. Πρέπει νὰ ἦνε θερμά. Νὰ συνάπτωνται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐκ παχέως καὶ εὐκάμπτου ἐξ ἐρίου ὑφάσματος.

Ἀσκήσεις. Τὰ ταξείδια, ὑπὸ ἔποψιν ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος εἶνε καλὴ ἄσκησις. Τὸ κυνήγιον παρέχει πολλὰς ὠφελίας, ἀλλ' αἱ βροχαὶ τοῦ φθινοπώρου ἐπιφέρουσι ρευματισμοὺς εἰς τοὺς κυνηγοὺς καὶ τοὺς ἀφόβους ἁλιεῖς.

Ὅλαι αἱ γενικαὶ αὗται ἀρχαὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἀλλ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι τινὲς, αἵτινες διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπαιτοῦσι πλοῦτον καὶ ἀνέσεις.

Οἱ μὴ δυνάμενοι, οἱ ἔχοντες ἀσχολίας ὡς καὶ οἱ κατ' οἶκον ἐργαζόμενοι, πρέπει νὰ ἐπιχειρῶσι πορείας, νὰ κάμνωσι περιπάτους πρὸ καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας αὐτῶν. Πρέπει νὰ ἐξασκῶνται εἰς τὴν γυμναστικὴν, εἰς τὴν ξιφασκίαν καὶ νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ εἰς τὰ δάση κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀναπαύσεων.

Ἡ παραγγελία τοῦ ἀποφεύγειν τὰς καταχρήσεις ἁρμόζει εἰς ὅλους, εἴς τε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ οἱ μὲν, καὶ οἱ δὲ, πολλὰ τὰ κοινὰ ἔχουσι, διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο μόνον τὸ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὰ δύο κοινωνικὰ ἄκρα.

Αἱ διαφοραὶ ὡς πρὸς τὰς καταχρήσεις δὲν ἀποβλέπουσι ἢ μόνον εἰς τὴν ποιότητα τῶν οὐσιῶν καὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν τῆς εὐχαριστήσεως ἀντικειμένων.

Πτωχοί τε καὶ πλούσιοι ἐκτίθενται εἰς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, ἐξερχόμενοι τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς μετριότητος ἐν παντὶ πράγματι.

Ἡ διαφύλαξις τῶν κανόνων τούτων οὐδὲν τὸ δύσκολον παρέχει, οὔτέ τι τὸ κολύον, καὶ ὅμως ἀρκεῖ, ὅπως παρατείνῃ καὶ καλλοπίσῃ τὴν ὕπαρξιν.

Αἱ ἠθικαὶ ἢ ψυχικαὶ νόσοι δὲν εἶνε ἧττον καταστρεπτικαὶ τῶν νόσων τῶν ὀργάνων, καὶ ἐπέρχονται ἐξ αἰφνιδίων ταραχῶν, ἃς πολλάκις εἶνε ἀδύνατον ν' ἀπομακρίνωμεν, αἱ φυσικαὶ νόσοι, τουναντίον, ἐπέρχονται πάντοτε ἐκ συνηθιῶν, ἃς δυνάμεθα διὰ τῆς σκέψεως καὶ τῆς θελήσεως νὰ τροποποιήσωμεν.

Ἀλ. Κορδούλης ἰατρός

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ὁ περιφανὴς ἐρευνητὴς τῶν Αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων Μοργὰν Μπέης, ὁ εὐθυντὴς τοῦ ἐν Γίζε (Αἰγύπτῳ) μουσείου μετὰ μακροὺς κόπους κατώρθωσε νὰ εὕρῃ πολλὰ πολύτιμα ἀντικείμενα τῆς Αἰγυπτιακῆς ἀρχαιότητος, κεκρυμμένα ἐν διαστήματι πλέον τῶν 3 χιλιάδων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἄμμον τῆς ἐρήμου Σακκαράχ.

Ἤδη πρό τινων ἐτῶν ὁ Μοργὰν βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν του ἐρευνῶν ὑπέθεσεν ὅτι ἐν τῇ μικρᾷ κώμῃ Δασοὺρ κειμένῃ νοτιοδυτικῶς τῆς ἀρχαίας Μέμφιδος, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων διασαζομένων ἐκεῖ πυραμίδων ἔπρεπε νὰ εὑρίσκωνται διάφοροι θησαυροὶ τοὺς ὁποίους οἱ Αγύπτιοι ἔθετον ἐν τοῖς τάφοις.

Αἱ ἐλπίδες τοῦ Μοργὰν ἐδικαιώθησαν· ὑπὸ τὴν μίαν πυραμίδα οὗτος εὗρεν ἐν βάθει 9 ποδῶν εἴσοδον εἰς κατακόμβην ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκοντο 14 τάφοι ἐν τοῖς ὁποίοις ἔκειντο παλλὰ ὀρειχάλκινα κοσμήματα ἀνήκοντα εἰς τοὺς Φαραόνας Ἀμενέμνο III καὶ εἰς τὸν δεύτερον καὶ τρίτον Ὀζηρτασέν.

Ἡ εὕρεσις αὕτη ἐξείγειρε τὴν περιέργειαν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου. Πολλοὶ ὑπέθεσαν ὅτι ταῦτα εἶναι τὰ τελευταῖα εὑρήματα ἐν Δασούρ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κοιμητήρια τῶν Φαραόνων ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους, εἶχον ὑποκύψει εἰς ἁρπαγάς· οἱ κλέπται κατώρθουν νὰ εἰσδύωσι καὶ εἰς τὰ κεκρυμμένα τῶν κοιμητηρίων μέλη, ἡ δὲ ἐλπὶς περισσοτέρας λείας οὐδέποτε ἠπάτει αὐτούς. Οὐχὶ ἄνευ λόγου ὑπέθετον ὅτι τὰ κοιμητήρια τὰ ὑπὸ τὰς πυραμίδας τοῦ Δασοὺρ ἀπὸ πολ-

λοῦ ἤδη εἶχεν ἁρπαγῆ. 'Αλλ' ὁ Μοργὰν διαφόρως ἐσκέπτετο, ἡ δὲ ἐλπὶς περὶ τῆς εὑρέσεως ὑπὸ τὰς πυραμίδας τοῦ Δασοὺρ πολυτίμων ἀρχαιοτήτων δὲν ἔπαυεν ἐνθουσιῶσα αὐτόν. Ταύτην τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξασθενίσωσιν οὔτε τὰ ἀνεπιτυχῆ ἀποτελέσματα τῶν οὐχὶ ἅπαξ ἐπαναληφθεισῶν ἀποπειρῶν εἰς τὴν εἴσοδον ἐντὸς τῶν πυραμίδων τοῦ Δασοὺρ, οὔτε αἱ δυσκολίαι καὶ τὰ κωλύματα τὰ συνοδεύοντα τοιούτου εἴδους ἐπιχειρήσεις.

Ὁ Μοργὰν τῇ συνοδείᾳ τῆς συζύγου του, παντοτεινῆς συνοδοιπόρου τοῦ ἐξόχου Αἰγυπτιολόγου ἐν πάσαις ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ γέροντος Αἰγυπτίου, τοῦ ὑπηρέτου καὶ δέκα ἐγχωρίων Αἰγυπτίων, εἰργάζετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰσδύων βαθύτερον εἰς τὴν γῆν, μακρότερον ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οἱ διαρκεῖς κόποι τοῦ Μοργὰν ὅλοι ἐστέφθησαν ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας· ὁ ἀκάματος ἐρευνητὴς εὗρεν ἔν τινι πυραμίδι τοὺς σαρκοφάγους δώδεκα ἡγεμονίδων, αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν ὁποίων ἀναμφιβόλως καταδεικνύουσιν ὅτι οἱ σαρκοφάγοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δωδεκάτης δυναστείας περὶ τὰ 2,000 ἔτη π.χ. Ἐν τούτοις τοῖς σαρκοφάγοις διεσώθησαν ἅπαντα τὰ σκεύη ἅτινα ἐτίθεντο, κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν ἐν Αἰγύπτῳ, κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἡγεμονίδων ἐν τῷ τάφῳ. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα —περιδέραια, βραχιόλια, δακτυλίδια, κάτοπτρα, ἀγγεῖα κτλ. ἦσαν τόσον πολλὰ ὥστε ὁ Μοργὰν ἐνόμισεν ὅτι εὑρίσκετο ἐντὸς μουσείου. Ἰδιαιτέρας μνείας ἄξιος εἶναι ὁ σαρκοφάγος τῆς ἡγεμονίδος Νουμπ-Γοτὲπ ἡ μούμια αὐτῆς λίαν ἐφθάρη ὑπὸ τῆς ὑγρασίας· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὑπῆρχεν ἀργυροῦν διάδημα μετὰ πολυτίμων λίθων, ἐπὶ τοῦ τραχήλου, περιδέραιον μετὰ πεντήκοντα χρυσῶν πετάλων, ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς βραχιόλια κεκοσμημένα διὰ σμαράγδων.

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐκάλουν τὸν τάφον «κατοικίαν τῆς αἰωνιότητος». Οὗτοι ἐφρόνουν ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἐξακολουθεῖ ὑπάρχων, καὶ ὅτι μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν δὲν παύει δοκιμάζων, ὡς πρότερον ἁπάσας τὰς χαρὰς τοῦ βίου, ἐνδιαφερόμενος εἰς ἅπαντα τοῦ βίου τὰ συμφέροντα. Ἕνεκα δὲ τούτου περιέβαλλον τὸν ἀποθανόντα διὰ παντὸς ὅ,τι τῷ ἦτο ἀρεστὸν ἢ ἀναγκαῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς του μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ ἀφθονία τῶν πολυτίμων σκευῶν ἐν τοῖς τάφοις τῶν ἡγεμονίδων· ταῦτα εἶναι τὰ κοσμήματα διὰ τῶν ὁποίων αἱ ἡγεμονίδες ἐστόλιζον τὸν τράχηλον, χεῖρας, κεφαλὴν καὶ πόδας ἐπὶ τῆς ζοῆς των.

Ἐν τῷ νέῳ εὑρήματι τοῦ Μοργὰν ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἐπισύρει κυρίως ἡ λαμπρότης καὶ ἡ λεπτότης τῶν μνημείων· μέχρι τοῦδε ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ οὕτω τεχνιέντως παρόμοιόν τι ἐν οὕτως ἀπομεμακρυσμένῃ ἐποχῇ περὶ τῆς ὁποίας ἦλθον εἰς ἡμᾶς μόνον ἀμυδραὶ εἰδήσεις. Κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐμπείρων τὰ ὑπὸ τοῦ Μοργὰν εὑρεθέντα ἀρχαῖα Αἰγυπτιακὰ κειμήλια δύνανται νὰ ἀνθαμιλλῶνται πρὸς τὰ ἄριστα κοσμήματα τῶν σημερινῶν ἀδαμαντοπωλῶν κατὰ τὴν λεπτοτάτην ἐπεξεργασίαν. Ἀξιοπερίεργον εἶναι πῶς οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι μὴ ἔχοντες πολλὰ ἰδιαίτερα ἐργαλεῖα ἠδυνήθησαν νὰ κατασκευάσωσι τοιαῦτα ἀριστουργήματα τῆς χρυσοχοϊκῆς. Τινὰ τῶν εὑρεθέντων κειμηλίων ἅτε κείμενα ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν ἐν τοῖς ἐγκάτοις τοῦ ὑγροῦ ἐδάφους ὑπέπεσον εἰς βλάβην, πρώτη δὲ φροντὶς τοῦ Μοργὰν ἦν ἡ ἐπανόρθωσις αὐτῶν ἐν τῇ προτέρᾳ μορφῇ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀνετέθη εἰς τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἀδαμαντοκατασκευαστὰς τοῦ Καΐρου, οἵτινες μετὰ πολλοῦς κόπους κατώρθωσαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον καίτοι οὐσιωδῶς αἱ βλάβαι τῶν κειμηλίων ἦσαν ἐπουσιώδεις.

Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Μοργὰν ἀνευρεθέντα κοσμήματα ὑπὸ τὰς πυραμίδας τοῦ Δασοὺρ ἐπισκευασθέντα, εὑρίσκονται ἐν ἰδίοις ὑαλωτοῖς (vitrin) ἐν τῷ ἐν Γίζῃ μουσείῳ ἐν τῷ ὁποίῳ συγκεντροῦνται ἰδίως αἱ Αἰγυπτιακαὶ ἀρχαιότητες.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ

Σαρακοστὴ μὲ ταρσμᾶ, σαρακοστὴ μὲ μίδια
σαρκκοστὴ μὲ τὸ χαλβᾶ καὶ μὲ ὡραῖα στρείδια
ἔχεις καὶ σὺ τὰ κάλλη σου καὶ σὲ στολίζουν τόσα
ἔχεις τὸ αὐγοτάραχο καὶ χαβιαρένια γλῶσσα!
Ὅλα γλυκὰ τὰ φαγητὰ εὐφραίνουν τὴν κοιλιὰ
μόνο μοῦ φαίνεται πικρὴ ἀπ' ὅλα ἡ ἐλιὰ
κορδόνι τὰ μπακάλικα ὅλα μυρτιαῖς στολίζουν
καὶ ἔχουν πολλὴ δουλειά·
ἡ φτώχια ὅμως δυστυχεῖ, τὰ μάτια της δακρύζουν
μασσᾶ πικρὴ ἐλιά!..

A. COCCONIS

Διατὶ ἡ προμήτωρ ἡμῶν Εὔα δὲν εἶχεν ἀνάγκην ὑπηρετρίας;

Ἐν ἀμερικανικὸν περιοδικὸν τὰ ἀκόλουθα ἀναφέρει εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῇ κεφαλίδι τεθείσης ἐρωτήσεως. «Οὐκ ὀλίγα ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τῶν ἐλλείψεων τῶν γυναικῶν καὶ, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ γυνὴ πολλὰς ὥρας διέρχεται περιποιουμένη καὶ καλλωπίζουσα τὸ σῶμά της. Διατὶ δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ ὁ Θεὸς πλάσας ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ τὴν Εὔαν δὲν τῇ ἔπλασε καὶ μίαν ὑπηρέτριαν;

Διότι ἡ Εὔα δὲν ἔχρηζεν ὑπηρετρίας. Ὁ Ἀδὰμ οὐδέποτε διέτασσε τὴν σύζυγόν του νὰ τῷ πλέξῃ κάλυσας, οὐδέποτε παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ τῷ ράψῃ τὸ πεσὸν κομβίον τοῦ φράκου του. Οὐδέποτε ἀπήτει, ὅπως ἡ Εὔα ἀμέσως τῷ ράψει τὰ σχισθέντα χειρόκτιά του. Οὐδέποτε ὁ Ἀδὰμ διενοήθη περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου νὰ καθήσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ νὰ λάβῃ νὰ ἀναγνώσῃ ἐφημερίδας, ἔπειτα δὲ ἀφοῦ ἐκτείνῃ τοὺς πόδας του νὰ φωνάξῃ· «πῶς τὸ δεῖπνον ἀκόμη ἕως τώρα δὲν ἡτοιμάσθη». Οὗτος μόνος του ἔθετεν πῦρ ὑπὸ τὴν χύτραν, μόνος του ἐξέχωνε ἐκ τῆς γῆς τὰ κρόμμυα, μόνος του ἐκαθάριζε τὰ γεώμηλα—ἑνὶ λόγῳ, ἐξετέλει ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐργασίας. Ἤμελγε τὴν ἀγελάδα, ἔτρεφε τὰς ὄρνιθας—ἔκαμεν ὅλα μόνος του καὶ οὐδέποτε ἐπέστρεφεν εἰς τὴν κατοικίαν του τὴν μεσημβρίαν συνοδευόμενος ὑπὸ ὁμίλου καλῶν φίλων, ὅτε ἐν τῇ οἰκιακῇ του οἰκονομίᾳ συνέβαινεν ὥστε ὅλα νὰ εἶνε φαγωμένα μέχρι τῶν τελευταίων ψιχίων τοῦ ἄρτου Οὗτος δὲν εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν του τὴν μεσημβρίαν συνοδευόμενος ὑπὸ ὁμίλου καλῶν φίλων, ὅτε ἐν τῇ οἰκιακῇ του οἰκονομίᾳ συνέβαινεν ὥστε ὅλα νὰ εἶνε φαγωμένα μέχρι τῶν τελευταίων ψιχίων τοῦ ἄρτου. Οὗτος δὲν εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν του εἰς τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ νὰ ἐρίζῃ μετὰ τῆς πτωχῆς Εὔας καὶ νὰ ἐπιπλήττῃ αὐτὴν διότι αὕτη δὲν ἐκοιμᾶτο καὶ ὅλο ἔκλειεν ἀναμένουσα τὴν ἐπιστροφήν του. Οὐδέποτε ἐκάθητο ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐν τῷ οἰνοπωλείῳ καθ' ὃν χρόνον ἡ Εὔα ἐκίνει ἐν τῷ λίκνῳ τὸν μικρόν της Κάϊν. Ἐπίσης οὗτος δὲν εἶχε συνήθειαν νὰ ρίπτῃ τῆδε κανεῖσε τὸν νυκτερινόν του ἐπανωφόριον, τὸν νυκτερινὸν πίλον του, τὰς ἐμβάδας του,—ἀπεναντίας οὗτος ἐτοποθέτει ὅλα αὐτὰ κατὰ σειρὰν πλησίον τῶν ὑποδημάτων του ὑπὸ τὴν συκῆν. Ἑνὶ λόγῳ οὗτος δὲν ἐφαντάζετο, ὅτι ἡ γυνὴ ἐδημιουργήθη ὅπως ὑπηρετῇ αὐτῷ καὶ οὐδόλως ἐθεώρει ἐπονείδιστον δι' ἑαυτὸν νὰ συμμερίζηται μετὰ τῆς γυναικός του τὰς οἰκιακὰς ὑπηρεσίας. Ἕνεκα τούτου ἡ Εὔα δὲν ἔχρηζεν ὑπηρετρίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰωάννα ἡ ἐντεροβγάλτρια.— Ἀποτροπαιοτάτη δίκη ἐκδικασθήσεται ἀρχὰς μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ καθ' ἣν ἡ ἐναγομένη νέα ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίαν ἄγουσα καὶ νυμφευθεῖσα ἤδη ἑξάκις ἐξηφάνισε καὶ τοὺς ἓξ συζύγους της! Τὸ ἀποτρόπαιον τοῦτο γύναιον ὅπερ ἀναμιμνήσκει τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἐφόνευσεν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν θυγατέρα καὶ τὸν τελευταῖον αὐτῆς σύζυγον. Πρό τινος χρόνου ἡ αὐτὴ εἶχε φονεύσει τὸν γαμβρὸν αὐτῆς καὶ πυρπολήσει τὴν οἰκίαν πρὸς ἐξαφάνισιν τοῦ πτώματος ἀνακαλυφθέντος κατόπιν ἀπανθρακωμένου ὑπὸ τὰ ἐρείπια. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ταῦτα καὶ μόνα τὰ ἐγκλήματα τῆς μεγαίρας ταύτης, καθότι ἡ αὐτὴ ἐφόνευσε πλανόδιόν τινα ἔμπορον ὅπως λησταύσῃ τοῦτον, πιστεύεται δὲ ὅτι ἐνήργησε καὶ πλείστους ἄλλους φόνους. Ὥστε ἡ γυνὴ αὕτη δύναται νὰ ὀνομασθῇ Ἰωάννα ἡ ἐντεροβγάλτρια.

Νύμφη πολιορκουμένη ὑπὸ μνηστήρων.—Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀποθανόντος Ἀμερικανοῦ ἑκατομμυριούχου Τσαὶκ Γοοὺλδ πολιορκεῖται ὑπὸ τοσούτων μνηστήρων ὥστε διηνεκῶς φρουρεῖται ὑπὸ ἀστυνομικῶν κλητήρων ἐκ φόβου μὴ ἐπιχειρήσωσιν ἔφοδον καὶ γείνει ἁνάρπαστος ἡ ἀτυχὴς ὀρφανή.

Ἀποτρόπαιον Κινεζικὸν ἔθιμον—Ὅσοι τῶν Κινέζων ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἀφορήτων ἐλαττωμάτων γίνονται ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν οἰκογένειάν των ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν θάπτονται ζῶντες! Τὴν καταδίκην ταύτην ἀποφασίζει αὐτὴ ἡ οἰκογένεια. Οἱ πάσχοντες ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος ἢ διάγοντες βίον ἄσωτον ὑποβάλλονται εἰς τὴν φρικώδη ταύτην τιμωρίαν ἣν ὑφίστανται ἀγογγύστως.

Κοῦκλα ἐνεχειριαζομένη δι' οἶνον.— Εἰς ἐν τῶν ἐν Λονδίνῳ πταισματοδικείων ἀπεδείχθη ἐσχάτως ὅτι μήτηρ τις ἐνεχείρασε τὴν μόνην κούκλαν τοῦ θυγατρίου της διὰ νὰ προμηθευθῇ οἶνον!

Ἀλ. Ν. Κοκκώνης

ΣΧΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

Ἐκτὸς τῶν ποικίλων σχολῶν, ἀνωτάτων τε καὶ κατωτάτων, ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις ὑπάρχουσι 35 σχολαὶ διδάσκουσαι τὸν τρόπον τῆς νοσηλείας. Ἐν αὐταῖς τὸ προσωπικὸν τῶν τε διδασκάλων καὶ διδασκομένων εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυναικεῖον. Ἐν τούτοις ὄχι ὅλαι αἱ διδασκόμεναι ἐν ταύταις ταῖς σχολαῖς κόραι ἀφιεροῦσιν ἑαυτὰς εἰς τὴν νοσηλείαν ἐν τοῖς νοσοκομείοις Πολλαὶ φοιτῶσιν ἐν τῇ σχολῇ ὅπως ἀρυσθῶσιν ὠφελίμους γνώσεις πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν τῷ ἰδιωτικῷ των βίῳ· ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν ἡ ὑπὸ τούτων τῶν σχολῶν παρεχομένη ὠφέλεια εἶναι μεγάλη διότι συντελεῖ εἰς διάδωσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑγειῶν γνώσεων περὶ τῆς ὑγειινῆς καὶ τῆς ἰατρικῆς.

Ἡ κυρία Μπέντσον ἐν τῇ περιγραφῇ της τοῦ ἀμερικανικοῦ βίου ἀναφέρει ὅτι ἐπεσκέφθη τὴν σχολὴν τῶν νοσοκόμων ἐν Βαλτιμόρῃ. Ἡ σχολὴ αὕτη λειτουργεῖ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Δζὸν Γόπκηνς τὸ ἄριστον πάντων ἐν τῇ γῇ κατὰ τὸ

μέγεθος καὶ τὴν διάταξιν. Ὁ Δζὸν Γόπκηνς συσσωρεύσας ἀμύθητον πλοῦτον μετὰ τὸν θάνατόν του ἐκληροδότησεν ἀνὰ τρία καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δολλαρίων εἰς δύο κοινωφελῆ ἱδρύματα ἐπὶ τοῖς ὁποίοις ἐγκαυχᾶται ἡ Βαλτιμόρη τὸ νοσοκομεῖον καὶ τὸ πανεπιστήμιον. Ἀμφότερα ταῦτα τὰ ἱδρύματα φέρουσι τὸ ὄνομά του χάρις δὲ εἰς τὴν μεγάθυμον γενναιοδωρίαν του ταῦτα τὴν σήμερον ἀφίκοντο εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀκμῆς. Ἡ σχολὴ τῶν νοσοκόμων εὑρισκομένη ἐν τούτῳ τῷ νοσοκομείῳ ἐν ἰδίᾳ οἰκοδομῇ κατηρτίσθη ὡς τὰ λοιπὰ κολλέγια. Πολλαὶ νεάνιδες, ἐκπληροῦσαι τὰ καθήκοντα τῶν νοσοκόμων ἐν τούτῳ τῷ νοσοκομείῳ κατάγονται ἐξ οἰκογενειῶν τῆς οὕτω καλουμένης ἀριστοκρατείας τοῦ νότου, τῆς πτωχεύσεως μετὰ τὸν πόλεμον. Αὗται λαμβάνουσι καλὸν μισθὸν καὶ κατοικοῦσιν ἐν κοινοβίῳ μετὰ πάσης τῆς εὐμαρείας καὶ πολυτελείας, ὡς ἐν τοῖς λοιποῖς γυναικείοις κολλεγίοις. Ἐν μιᾷ αἰθούσῃ τούτου τοῦ κοινοβίου ἡ κυρία Μπέντσον ἀνέγνω ἐπὶ τοῦτοίχου τὴν ἑπομένην ἐπιγραφὴν« Ἂς ἐνθυμώμεθα πάντοτε ὅτι ὁ χρόνος οὐδέποτε ἐπιστρέφει καὶ ὅτι πρέπει νὰ χρώμεθα αὐτοῦ ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῶν πλησίον ἡμῶν,διότιἂν τώρα ἀφήσωμεν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν δὲν θὰ εὕρωμεν πλέον αὐτήν· δὶς ἀδύνατον νὰ βαδίσῃ τις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.»

Παρομοίαν καλὴν ἐντύπωσιν ἔλαβεν ἡ κυρία Μπέντσον καὶ ὅτε ἐπεσκέφθη ἑτέραν τοιαύτην σχολὴν ἱδρυθεῖσαν ἐν τῷ νοσοκομείῳ Σαριτὲ ἐν Νέᾳ Ὀρλεάνῃ. Τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ἱδρύθη τῷ 1784 ὑφ' ἑνὸς Γάλλου ναυτικοῦ, ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀφιέρωσεν ὅλην του τὴν περιουσίαν ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς κατοίκους διὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἐν καιρῷ τῆς ἀσθενείας του περίθαλψιν. Ἀκολούθως τὸ μικρὸν τοῦτο νοσοκομεῖον χάρις εἰς τὰ φιλοδωρήματα τῶν πλουσίων πολιτῶν ἐγένετο μέγα καὶ πολυτελὲς καθίδρυμα, ἀνεγερθὲν καθ' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Αἱ κόραι αἵτινες φοιτῶσιν ἐν τῇ σχολῇ τῶν νοσοκόμων ἐξεπαιδεύθησαν πρότερον ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, διὰ τοῦτο δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς νοσοκόμους τῶν ἡμετέρων νοσοκομείων. Ἡ ἀρίστη ἐκπαίδευσις τὴν ὁποίαν αὗται λαμβάνουσιν ἐν ταύτῃ τῇ σχολῇ δὲν ἐμποδίζει αὐτὰς λίαν εὐσυνειδήτως νὰ ἐκπληρῶσι τὰ δυσχερῆ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπεχθῆ καθήκοντα τῶν φυλάκων τῶν ἀσθενῶν. Ἡ ἀμερικανὶς ἐκλέγουσα μετὰ τελείας γνώσεως τὸ στάδιον τοῦ βίου της δὲν σταματᾷ ἐν τῷ ἡμίσει δρόμῳ, ἀλλὰ πάντοτε εὐσταθῶς χωρεῖ πρὸς τὸν ἅπαξ προδιαγραφέντα σκοπόν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ χωρικὸς ἐν Γερμανίᾳ πληρόνων ἐτησίως μίαν μάρκαν ἐγγράφεται μέλος τοῦ χωρικοῦ συνδέσμου «Bauerverein» χάρις δὲ τούτου οὗτος ἀποκτᾷ δύναμιν τὴν ὁποίαν ἤδη πρέπει νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ἐνῷ πρὶν ἦν ἀσήμαντον ἄτομον, κόκκος ἄμμου μὴ διακρινόμενος ἐν τῇ πληθύϊ τῶν ὁμοίων του κόκκων. Πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ Γερμανὸς χωρικὸς ἐγγραφόμενος μέλος τοῦ συνδέσμου ἀποκτᾷ γνῶσιν τῶν δικαιωμάτων του. Λαμβάνει γνῶσιν τούτων ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου ἐκδιδομένης μικρᾶς ἐφημηρίδος. Ἕκαστον μέλος τοῦ συνδέσμου εἶναι καὶ συνδρομητὴς ταύτης τῆς ἐφημερίδος, ἀναγινώσκων δὲ αὐτὴν ἀποκτᾷ πολλὰς ὠφελίμους καὶ νέας δι' αὐτὸν εἰδήσεις διότι ἐν ταύτῃ τῇ ἐφημερίδι γίνεται λόγος οὐ μόνον περὶ τῶν δικαιωμάτων του ἀλλὰ καὶ περὶ παντὸς ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ γινώσκῃ.

Ἐν γένει ὁ σύνδεσμος ἔρχεται εἰς βοήθειαν τοῦ χωρικοῦ ἐν πάσαις ἐκείναις ταῖς περιστάσεσιν ὅτε οὗτος χρῄζει ταύτης τῆς βοηθείας. Πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν οἱ σύνδεσμοι τῶν χωρικῶν ἀνοίγουσιν ἐν διαφόροις τόποις χημικοὺς σταθμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους προσφεύγουσιν οἱ χωρικοὶ ὅπως λάβωσι διαφόρους γνώσεις καὶ ἐπεξηγήσεις καὶ ἔνθα δωρεὰν δίδονται αὐτοῖς ἀγρονομικαὶ συμβουλαὶ καὶ ἐκτελοῦνται χάριν αὐτῶν παντοειδεῖς χημικαὶ ἀναλύσεις. Ἐκὸς τούτου ὁ χωρικὸς προσφεύγει εἰς τὸν σύνδεσμον καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἐξαπατηθῇ ὑπὸ βιομηχάνου τινὸς ἢ ἐμπόρου ἢ ἐξ ἀπειρίας ἀγοράσῃ κακῆς ποιότητος ἐμπόρευμα. Ὁ σύνδεσμος ἀμύνεται τῶν συμφερόντων τοῦ χωρικοῦ· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὗτος ὁρίζει διαιτησίαν ὅπως λύσῃ ἅπαντα τὰ διαφιλονεικούμενα ζητήματα καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἂν δὲ ὁ ἐξαπατήσας τὸν χωρικὸν δὲν ἀνήκει εἰς τὸν σύνδεσμον ἢ εἶναι καθαρὸς τοκογλύφος, ὁ σύνδεσμος ἀναθέτει εἰς δικηγόρον του τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ χωρικοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἐν γένει, χάρις εἰς τοὺς συνδέσμους πολλοὶ ἀσυνείδητοι ἐκμεταλλευταὶ τῶν ἀπείρων χωρικῶν ἔπαυσαν νὰ ἐξαπατῶσιν αὐτοὺς μὴ θέλοντες νὰ σύρωνται εἰς τὰ δικαστήρια ἐν τοῖς ὁποίοις οἱ ἔμπειροι δικηγόροι τῶν συνδέσμων θὰ ἀπεκάλυπτον ἅπασαν τὴν πανουργίαν των. Ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσι κατὰ τὴν σύνταξιν συμβολαίου, ἐξασφάλισιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ λοιπῶν ὁ σύνδεσμος εἶναι ὁ μεσίτης τοῦ χωρικοῦ ἐν τῇ πράξει, καταδεικνύων εἰς τὸν χωρικὸν, τί δύνανται νὰ κατορθώσωσιν αἱ συνενωθεῖσαι προσπάθειαι καὶ ὁπόσην μεγάσημασίαν ὁ συναιτερισμὸς ἔχει ἐπὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.